

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 294

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 58

7 septembrie 2015

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 294/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 294/02 Cauza C-497/12: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italia) – Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas/Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania (Trimitere preliminară — Articolele 49 TFUE, 102 TFUE și 106 TFUE — Libertatea de stabilire — Principiul nediscriminării — Abuz de poziție dominantă — Articolul 15 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Inadmisibilitate). 2

RO

2015/C 294/03	Cauza C-422/13: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht – Germania) – Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein/Dr. med. vet. Uta Wree [Trimitere preliminară — Agricultură — Politica agricolă comună — Schemă de plată unică — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Articolul 34 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea „suprafață eligibilă pentru ajutor” — Noțiunea „suprafață agricolă” — Suprafață care constituie stratul de acoperire vegetală a unui depozit de deșeuri dezafectat — Utilizare pentru activități agricole — Admisibilitate].	3
2015/C 294/04	Cauza C-461/13: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V./Bundesrepublik Deutschland [Trimitere preliminară — Mediu — Politica Uniunii Europene în domeniul apei — Directiva 2000/60/CE — Articolul 4 alineatul (1) — Obiective de mediu referitoare la apele de suprafață — Deteriorarea stării unui corp de apă de suprafață — Proiect de amenajare a unei căi navigabile — Obligația statelor membre de a nu autoriza un proiect care poate provoca o deteriorare a stării unui corp de apă de suprafață — Criterii determinante pentru a aprecia existența unei deteriorări a stării unui corp de apă].	3
2015/C 294/05	Cauza C-607/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Ministero dell’Economia e delle Finanze și alții/Francesco Cimmino și alții [Trimitere preliminară — Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Banane — Regulamentul (CE) nr. 2362/98 — Articolele 7, 11 și 21 — Contingente tarifare — Banane originare din țările ACP — Operator nou-venit — Licențe de import — Caracterul netransferabil al drepturilor conferite de anumite licențe de import — Practică abuzivă — Regulamentul (CE) nr. 2988/95 — Articolul 4 alineatul (3)].	4
2015/C 294/06	Cauza C-684/13: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Vestre Landsret – Danemarca) – Johannes Demmer/Fødevareministeriets Klagecenter [Trimitere preliminară — Agricultură — Politica agricolă comună — Schemă de plată unică — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Articolul 44 alineatul (2) — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Articolul 34 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea „hectar eligibil pentru ajutor” — Suprafețe situate de-a lungul pistelor, al căilor de rulare și de oprire — Utilizare pentru activități agricole — Admisibilitate — Recuperarea ajutoarelor agricole acordate în mod necuvenit].	5
2015/C 294/07	Cauza C-63/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutor ilegal și incompatibil cu piața internă — Obligație de recuperare — Imposibilitate absolută — Compensări pentru un serviciu complementar serviciului de bază).	6
2015/C 294/08	Cauza C-87/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 9 iulie 2015 – Comisia Europeană/Irlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/88/CE — Organizarea timpului de lucru — Organizarea timpului de lucru al medicilor rezidenți).	7
2015/C 294/09	Cauza C-144/14: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Maramureș – România) – Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș (Trimitere preliminară — Taxă pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolele 273 și 287 — Obligație de identificare din oficiu a unei persoane impozabile în scopuri de TVA — Caracterul impozabil al serviciilor de medicină veterinară — Principiul securității juridice — Principiul protecției încrederii legitime)	7

2015/C 294/10	Cauza C-153/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – Minister van Buitenlandse Zaken/K, A (Trimitere preliminară — Directiva 2003/86/CE — Articolul 7 alineatul (2) — Reîntregirea familiei — Măsuri de integrare — Reglementare națională care impune membrilor de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care se află în situație de ședere legală în statul membru vizat obligația de a promova un examen de integrare civică pentru a putea intra pe teritoriul statului membru respectiv — Costurile aferente unui asemenea examen — Compatibilitate)	8
2015/C 294/11	Cauza C-177/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – María José Regojo Dans/Consejo de Estado (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Clauzele 3 și 4 — Principiul nediscriminării — Personal „eventual” — Refuz de acordare a unui spor de vechime trienal — Motive obiective)	9
2015/C 294/12	Cauza C-183/14: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Cluj – România) – Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj (Trimitere preliminară — Taxă pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolele 167, 168, 179 și 213 — Recalificare de către administrația fiscală națională a unei operațiuni drept activitate economică supusă TVA-ului — Principiul securității juridice — Principiul protecției încrederii legitime — Reglementare națională care condiționează exercitarea dreptului de deducere de înregistrarea în scopuri de TVA a operatorului vizat și de depunerea unui decont de taxă)	10
2015/C 294/13	Cauza C-209/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 2 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče – Slovenia) – NLB Leasing d.o.o./Republika Slovenija [Trimitere preliminară — TVA — Directiva 2006/112/CE — Livrare de bunuri sau prestare de servicii — Contract de leasing — Restituirea către finanțator a unui bun imobil care face obiectul unui contract de leasing — Noțiunea „anulare, refuz sau neplată totală sau parțială” — Dreptul finanțatorului la reducerea bazei impozabile — Dublă impozitare — Prestații distincte — Principiul neutralității fiscale]	10
2015/C 294/14	Cauza C-229/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeitsgericht Verden – Germania) – Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH (Trimitere preliminară — Directiva 98/59/CE — Articolul 1 alineatul (1) litera (a) — Concedieri colective — Noțiunea „lucrător” — Membru al conducerii unei societăți de capital — Persoană care lucrează în cadrul unei măsuri de învățare și de reinserție profesională și care beneficiază de un ajutor public pentru formare fără a primi vreo remunerație de la angajator)	11
2015/C 294/15	Cauza C-231/14 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 iulie 2015 – InnoLux Corp., anciennement Chimei InnoLux Corp./Comisia Europeană [Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Articolul 53 din Acordul privind SEE — Piața mondială a ecranelor cu cristale lichide (LCD) — Stabilirea prețurilor — Amenzi — Orientări privind calcularea cuantumului amenzilor (2006) — Punctul 13 — Determinarea valorii vânzărilor în legătură cu încălcarea — Vânzări interne ale produsului în cauză în afara SEE — Luarea în considerare a vânzărilor de produse finite care integrează produsul în cauză către terți în SEE]	12
2015/C 294/16	Cauza C-249/14 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 9 iulie 2015 – Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L ^{da} /Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Fundação Eugénio de Almeida (Recurs — Marcă comunitară — Marcă comunitară figurativă QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA — Cerere de înregistrare — Opoziția titularului mărcilor figurative naționale anterioare VINHO PÊRAMANCA TINTO, VINHO PÊRAMANCA BRANCO și PÊRAMANCA — Motive relative de refuz — Risc de confuzie)	13

2015/C 294/17	Cauza C-331/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče – Slovenia) – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma/Republika Slovenija [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — A șasea directivă 77/388/CEE — Articolul 2 punctul 1 și articolul 4 alineatul (1) — Obligație de plată — Tranzacții imobiliare — Vânzare a unor terenuri transferate în patrimoniul privat al unei persoane fizice care exercită profesia de întreprinzător independent — Persoană impozabilă care acționează ca atare]	13
2015/C 294/18	Cauza C-334/14: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 2 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Mons – Belgia) – État belge/Nathalie De Fruytier [Trimitere preliminară — A șasea directivă TVA — Scutiri ale unor activități de interes general — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) literele (b) și (c) — Spitalizare și îngrijire medicală — Activități conexe — Activitate de transport de organe și de prelevări de origine umană în vederea efectuării de analize medicale ori de îngrijiri medicale sau terapeutice — Activitate cu caracter independent — Spitale și centre de tratament medical și de diagnostic — Instituție de natură similară]	14
2015/C 294/19	Cauza C-348/14: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Judecătoria Câmpulung – România) – Maria Bucura/SC Bancpost SA (Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 87/102/CEE — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) — Credit de consum — Noțiunea „consumator” — Directiva 93/13/CEE — Articolul 2 litera (b), articolele 3-5 și articolul 6 alineatul (1) — Clauze abuzive — Examinare din oficiu de către instanța națională — Clauze „redactate într-un limbaj clar și inteligibil” — Informații care trebuie furnizate de creditor)	15
2015/C 294/20	Cauza C-360/14 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 9 iulie 2015 – Republica Federală Germania/Comisia Europeană (Recurs — Apropierea legislațiilor — Directiva 2009/48/CE — Siguranța jucăriilor — Valori-limită pentru plumb, bariu, arsen, antimoniu, mercur, nitrozamine și substanțe nitrozabile din jucării — Decizie a Comisiei de a nu aproba în întregime dispozițiile naționale notificate de autoritățile germane care mențin valorile-limită pentru aceste substanțe — Dovada unui nivel mai ridicat de protecție pentru sănătatea umană conferit de dispozițiile naționale).	16
2015/C 294/21	Cauza C-575/14 P: Ordonanța Curții (Camera a doua) din 30 iunie 2015 – Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Comisia Europeană (Recurs — Clauză compromisorie — Contract privind asistența financiară din parte Uniunii Europene acordată pentru un proiect în cadrul programului eContent — Rezilierea contractului de către Comisia Europeană — Plata sumelor nevărsate și repararea prejudiciului pretins a fi fost suferit de recurentă — Denaturarea elementelor dosarului — Recurs vădit inadmisibil în parte și vădit nefundat pentru restul capetelor de cerere — Cerere de modificare a deciziei Tribunalului Uniunii Europene cu privire la cheltuielile de judecată — Inadmisibilitate vădită).	16
2015/C 294/22	Cauza C-223/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 18 mai 2015 – combit Software GmbH/Commit Business Solutions Ltd	17
2015/C 294/23	Cauza C-229/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 19 mai 2015 – Minister Finansów/Jan Mateusiak	17
2015/C 294/24	Cauza C-231/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 21 mai 2015 – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku/Polkomtel sp. z o.o.	18

2015/C 294/25	Cauza C-252/15 P: Recurs introdus la 28 mai 2015 de Naazneen Investments Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 18 martie 2015 în cauza T-250/13, Naazneen Investments Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI)	19
2015/C 294/26	Cauza C-255/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 29 mai 2015 – Steef Mennens/Emirates Direktion für Deutschland	21
2015/C 294/27	Cauza C-262/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 1 iunie 2015 – GD European Land Systems – Steyr GmbH/Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien	22
2015/C 294/28	Cauza C-263/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 3 iunie 2015 – Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)	23
2015/C 294/29	Cauza C-264/15 P: Recurs introdus la 2 iunie 2015 de Makro autoservicio mayorista SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 12 martie 2015 în cauza T-269/12, Makro autoservicio mayorista/Comisia	23
2015/C 294/30	Cauza C-265/15 P: Recurs introdus la 2 iunie 2015 de Vestel Iberia, SL împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 12 martie 2015 în cauza T-249/12, Vestel Iberia/Comisia	24
2015/C 294/31	Cauza C-266/15 P: Recurs introdus la 3 iunie 2015 de Central Bank of Iran împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 25 martie 2015 în cauza T-563/12, Central Bank of Iran/Consiliul Uniunii Europene	25
2015/C 294/32	Cauza C-269/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Cassatie (Belgia) la 8 iunie 2015 – Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad; cealaltă parte din procedură: Rijksinstituut voor ziekten en invaliditeitsverzekering	26
2015/C 294/33	Cauza C-276/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 9 iunie 2015 – Hecht-Pharma GmbH/Farmacia Hohenzollern, proprietar Winfried Ertelt	27
2015/C 294/34	Cauza C-277/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 9 iunie 2015 – Servoprax GmbH/Roche Diagnostics Deutschland GmbH	28
2015/C 294/35	Cauza C-279/15 P: Recurs introdus la 10 iunie 2015 de Alexandre Borde și de Carbonium împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 25 martie 2015 în cauza T-314/14, Borde și Carbonium/Comisia	28
2015/C 294/36	Cauza C-281/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht München (Germania) la 11 iunie 2015 – Soha Sahyouni/Raja Mamisch	29
2015/C 294/37	Cauza C-282/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Braunschweig (Germania) la 11 iunie 2015 – Queisser Pharma GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland	30
2015/C 294/38	Cauza C-283/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 11 iunie 2015 – X, cealaltă parte: Staatssecretaris van Financiën	31

2015/C 294/39	Cauza C-288/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht München (Germania) la 15 iunie 2015 – Medical Imaging Systems GmbH (MIS)/Hauptzollamt München	32
2015/C 294/40	Cauza C-289/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský súd v Prešove (Republica Slovacă) la 15 iunie 2015 – Jozef Grundza	32
2015/C 294/41	Cauza C-292/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vergabekammer Südbayern (Germania) la 16 iunie 2015 – Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg.	33
2015/C 294/42	Cauza C-297/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sø- og Handelsretten (Danemarca) la 18 iunie 2015 – Ferring Lægemedler A/S care acționează în numele Ferring B. V./Orifarm A/S	34
2015/C 294/43	Cauza C-300/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif (Luxemburg) la 19 iunie 2015 – Charles Kohll și Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des contributions directes.	34
2015/C 294/44	Cauza C-301/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 19 iunie 2015 – Marc Soulier, Sara Doke/ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre	35
2015/C 294/45	Cauza C-302/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona (Spania) la 19 iunie 2015 – Correos y Telégrafos S.A./Ayuntamiento de Vila Seca.	35
2015/C 294/46	Cauza C-305/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 24 iunie 2015 – Delta Air Lines Inc/Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen.	36
2015/C 294/47	Cauza C-310/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 25 iunie 2015 – Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited, succesoare în drepturi a Sony France SA	37
2015/C 294/48	Cauza C-311/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 25 iunie 2015 – TrustBuddy AB/Lauri Pihlajaniemi.	38
2015/C 294/49	Cauza C-313/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de commerce de Paris (Franța) la 25 iunie 2015 – Eco-Emballages SA/Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS.	38
2015/C 294/50	Cauza C-314/15: Acțiune introdusă la 26 iunie 2015 – Comisia Europeană/Republica Franceză.	39
2015/C 294/51	Cauza C-321/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Luxemburg) la 29 iunie 2015 – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/État du Grand-duché de Luxembourg	39
2015/C 294/52	Cauza C-327/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 2 iulie 2015 – TDC A/S mod Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet	40

2015/C 294/53	Cauza C-355/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 3 iulie 2015 – Maria Cristina Elisabetta Ornano/Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero	41
2015/C 294/54	Cauza C-337/15 P: Recurs introdus la 6 iulie 2015 de Ombudsmanul European împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 29 aprilie 2015 în cauza T-217/11, Staelen/Ombudsmanul European	42
2015/C 294/55	Cauza C-338/15 P: Recurs introdus la 7 iulie 2015 de Claire Staelen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 29 aprilie 2015 în cauza T-217/11, Staelen/Ombudsmanul European	43
2015/C 294/56	Cauza C-351/15 P: Recurs introdus la 10 iulie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 29 aprilie 2015 în cauza T-470/11, Total și Elf Aquitaine/Comisia	44
2015/C 294/57	Cauza C-358/15 P: Recurs formulat la 13 iulie 2015 de Bank of Industry and Mine împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 29 aprilie 2015 în cauza T-10/13, Bank of Industry and Mine/Consiliul	45
2015/C 294/58	Cauza C-359/15 P: Recurs introdus la 13 iulie 2015 de The National Iranian Gas Company împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 29 aprilie 2015 în cauza T-9/13, The National Iranian Gas Company/Consiliul	47
2015/C 294/59	Cauza C-373/15 P: Recurs introdus la 15 iulie 2015 de Republica Franceză împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 30 aprilie 2015 în cauza T-259/13, Franța/Comisia	48

Tribunalul

2015/C 294/60	Cauza T-172/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Stahlwerk Bous/Comisia [„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune în anulare — Cerere de adaptare a concluziilor — Lipsa unui element nou — Inadmisibilitate”].	50
2015/C 294/61	Cauza T-173/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – WeserWind/Comisia [„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”].	51
2015/C 294/62	Cauza T-174/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Dieckerhoff Guss/Comisia [„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”].	51
2015/C 294/63	Cauza T-175/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Walter Hundhausen/Comisia [„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”].	52
2015/C 294/64	Cauza T-176/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Georgsmarienhütte/Comisia [„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune în anulare — Cerere de adaptare a concluziilor — Lipsa unui element nou — Inadmisibilitate”].	53

2015/C 294/65	Cauza T-177/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Harz Guss Sorge/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune în anulare — Cerere de adaptare a concluziilor — Lipsa unui element nou — Inadmisibilitate”)	54
2015/C 294/66	Cauza T-178/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	55
2015/C 294/67	Cauza T-179/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Schmiedewerke Gröditz/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	56
2015/C 294/68	Cauza T-183/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Schmiedag/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune în anulare — Cerere de adaptare a concluziilor — Lipsa unui element nou — Inadmisibilitate”)	57
2015/C 294/69	Cauza T-230/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Deutsche Edelstahlwerke/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	57
2015/C 294/70	Cauza T-235/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – ArcelorMittal Hamburg și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	58
2015/C 294/71	Cauza T-236/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Kronotex și Kronoply/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	59
2015/C 294/72	Cauza T-237/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Steinbeis Papier/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	60
2015/C 294/73	Cauza T-265/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Schumacher Packaging/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	60

2015/C 294/74	Cauza T-270/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Grupa Azoty ATT Polymers/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	61
2015/C 294/75	Cauza T-272/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – P-D Glasseiden și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	62
2015/C 294/76	Cauza T-275/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Drahtwerk St. Ingbert și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	63
2015/C 294/77	Cauza T-276/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Flachglas Torgau și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	63
2015/C 294/78	Cauza T-280/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Ineos Manufacturing Deutschland și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în sprijinul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile și al întreprinderilor electro-intensive — Decizie de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	64
2015/C 294/79	Cauza T-281/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Fels-Werke/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în sprijinul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile și al întreprinderilor electro-intensive — Decizie de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	65
2015/C 294/80	Cauza T-282/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Bayer MaterialScience/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în sprijinul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile și al întreprinderilor electro-intensive — Decizie de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	66
2015/C 294/81	Cauza T-283/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Advansa și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în sprijinul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile și al întreprinderilor electro-intensive — Decizie de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	66
2015/C 294/82	Cauza T-318/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Vinnolit/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în sprijinul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile și al întreprinderilor electro-intensive — Decizie de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)	67
2015/C 294/83	Cauza T-161/15: Acțiune introdusă la 1 aprilie 2015 – Brinkmann (Steel Trading) și alții/Comisia și BCE	68

2015/C 294/84	Cauza T-255/15: Acțiune introdusă la 19 mai 2015 – Almaz-Antey/Consiliul.	69
2015/C 294/85	Cauza T-262/15: Acțiune introdusă la 22 mai 2015 – Kiselev/Consiliul.	70
2015/C 294/86	Cauza T-275/15: Acțiune introdusă la 29 mai 2015 – Hmicho/Consiliul.	71
2015/C 294/87	Cauza T-278/15 P: Recurs introdus la 1 iunie 2015 de Serviciul European pentru Acțiune Externă (SEAE) împotriva Hotărârii din 18 martie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-51/14. . . .	72
2015/C 294/88	Cauza T-292/15: Acțiune introdusă la 3 iunie 2015 – Vakakis/Comisia	73
2015/C 294/89	Cauza T-310/15: Acțiune introdusă la 5 iunie 2015 – European Union Copper Task Force/Comisia . .	74
2015/C 294/90	Cauza T-316/15: Acțiune introdusă la 11 iunie 2015 – Republica Polonă/Comisia	75
2015/C 294/91	Cauza T-332/15: Acțiune introdusă la 16 iunie 2015 – Ocean Capital Administration și alții/Consiliul	76
2015/C 294/92	Cauza T-336/15: Acțiune introdusă la 25 iunie 2015 – Windrush Aka/OAPI – Dammers (The Specials)	77
2015/C 294/93	Cauza T-337/15: Acțiune introdusă la 29 iunie 2015 – Bach Flower Remedies/OAPI – Durapharma (RESCUE)	78
2015/C 294/94	Cauza T-349/15: Acțiune introdusă la 30 iunie 2015 – CG/OAPI – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)	79
2015/C 294/95	Cauza T-355/15: Acțiune introdusă la 30 iunie 2015 – Alpex Pharma/OAPI – Astex Pharmaceuticals (ASTEX)	79
2015/C 294/96	Cauza T-358/15: Acțiune introdusă la 3 iulie 2015 – Arrom Conseil/OAPI – Puig France (Roméo has a Gun by Romano Ricci)	80
2015/C 294/97	Cauza T-359/15: Acțiune introdusă la 3 iulie 2015 – Arrom Conseil/OAPI – Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)	81
2015/C 294/98	Cauza T-361/15: Acțiune introdusă la 3 iulie 2015 – Choice/OAPI (Choice chocolate & ice cream) . .	81
2015/C 294/99	Cauza T-362/15: Acțiune introdusă la 1 iulie 2015 – Lacamanda Group/OAPI – Woolley (HENLEY). .	82

Tribunalul Funcției Publice

2015/C 294/100	Cauza F-92/15: Acțiune introdusă la 26 iunie 2015 – ZZ/Comisia	83
2015/C 294/101	Cauza F-94/15: Acțiune introdusă la 30 iunie 2015 – ZZ/SEAE.	83
2015/C 294/102	Cauza F-95/15: Acțiune introdusă la 1 iulie 2015 – ZZ/Comisia	84
2015/C 294/103	Cauza F-96/15: Acțiune introdusă la 1 iulie 2015 – ZZ/Comisia	84
2015/C 294/104	Cauza F-97/15: Acțiune introdusă la 1 iulie 2015 – ZZ/Comisia	85
2015/C 294/105	Cauza F-98/15: Acțiune introdusă la 3 iulie 2015 – ZZ/Parlamentul.	86

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2015/C 294/01)

Ultima publicație

JO C 279, 24.8.2015

Publicații anterioare

JO C 270, 17.8.2015

JO C 262, 10.8.2015

JO C 254, 3.8.2015

JO C 245, 27.7.2015

JO C 236, 20.7.2015

JO C 228, 13.7.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italia) – Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas/Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Cauza C-497/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolele 49 TFUE, 102 TFUE și 106 TFUE — Libertatea de stabilire — Principiul nediscriminării — Abuz de poziție dominantă — Articolul 15 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Inadmisibilitate)

(2015/C 294/02)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Pârâți: Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Dispozitivul

Întrebările adresate în cadrul cererii de decizie preliminară formulate de Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (Italia) prin decizia din 9 octombrie 2012 și menținute de această instanță sunt inadmisibile.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht – Germania) – Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein/Dr. med. vet. Uta Wree

(Cauza C-422/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Agricultură — Politica agricolă comună — Schemă de plată unică — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Articolul 34 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea „suprafață eligibilă pentru ajutor” — Noțiunea „suprafață agricolă” — Suprafață care constituie stratul de acoperire vegetală a unui depozit de deșeuri dezafectat — Utilizare pentru activități agricole — Admisibilitate]

(2015/C 294/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Pârâtă: Dr. med. vet. Uta Wree

Dispozitivul

Articolul 34 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006 și (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 trebuie interpretat în sensul că o suprafață care formează stratul de acoperire a unui depozit de deșeuri care se află în etapa de posttratare constituie o „suprafață agricolă” în sensul acestei dispoziții, din moment ce este utilizată în mod efectiv ca pășune permanentă.

⁽¹⁾ JO C 304, 19.10.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V./ Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-461/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu — Politica Uniunii Europene în domeniul apei — Directiva 2000/60/CE — Articolul 4 alineatul (1) — Obiective de mediu referitoare la apele de suprafață — Deteriorarea stării unui corp de apă de suprafață — Proiect de amenajare a unei căi navigabile — Obligația statelor membre de a nu autoriza un proiect care poate provoca o deteriorare a stării unui corp de apă de suprafață — Criterii determinante pentru a aprecia existența unei deteriorări a stării unui corp de apă]

(2015/C 294/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V.

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

cu participarea: Freie Hansestadt Bremen

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iii) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei trebuie interpretat în sensul că statele membre au obligația, cu excepția cazului în care se acordă o derogare, să refuze autorizarea unui proiect special atunci când acesta poate cauza o deteriorare a stării unui corp de apă de suprafață sau atunci când afectează obținerea unei stări bune a apelor de suprafață sau a unui potențial ecologic bun și a unei stări chimice bune a acestor ape la data prevăzută de directiva menționată.
- 2) Noțiunea „deteriorare a stării” unui corp de apă de suprafață, care figurează la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Directiva 2000/60, trebuie interpretată în sensul că există o deteriorare de îndată ce starea a cel puțin unu dintre elementele de calitate, în sensul anexei V la directiva menționată, se degradează cu o clasă, chiar dacă această degradare nu se traduce printr-o degradare de clasificare, în ansamblul său, a corpului de apă de suprafață. Cu toate acestea, în cazul în care elementul de calitate în cauză, în sensul anexei menționate, figurează deja în clasa cea mai joasă, orice degradare a acestui element constituie o „deteriorare a stării” unui corp de apă de suprafață, în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (a) punctul (i) menționat.

⁽¹⁾ JO C 352, 30.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Ministero dell’Economia e delle Finanze și alții/Francesco Cimmino și alții

(Cauza C-607/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Banane — Regulamentul (CE) nr. 2362/98 — Articolele 7, 11 și 21 — Contingente tarifare — Banane originare din țările ACP — Operator nou-venit — Licențe de import — Caracterul netransferabil al drepturilor conferite de anumite licențe de import — Practică abuzivă — Regulamentul (CE) nr. 2988/95 — Articolul 4 alineatul (3)]

(2015/C 294/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane, Comisia Europeană

Pârâți: Francesco Cimmino, Costantino Elmi, Diletto Nicchi, Vincenzo Nicchi, Ivo Lazzeri, Euclide Lorenzon, Patrizia Mansutti, Maurizio Misturelli, Maurizio Momesso, Mirjam Princic, Marco Raffaelli, Gianni Vecchi, Marco Malavasi, Massimo Malavasi, Umberto Malavasi, Patrizia Mansutti, Carlo Mosca, Luca Nicoli, Raffaella Orsero, Raffaello Orsero, Erminia Palombini, Matteo Surian

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2362/98 al Comisiei din 28 octombrie 1998 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 404/93 al Consiliului cu privire la importurile de banane în Comunitate, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1632/2000 al Comisiei din 25 iulie 2000, coroborat cu articolul 11 din acest regulament trebuie interpretat în sensul că condiția potrivit căreia un agent economic trebuie să desfășoare o activitate comercială în calitate de importator „pe cont propriu și în mod autonom” este impusă nu numai pentru înregistrarea acestui operator ca operator „nou-venit” în sensul acestei dispoziții, ci și pentru ca acesta să își poată menține calitatea respectivă în vederea importului de banane în cadrul contingentelor tarifare prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 404/93 al Consiliului din 13 februarie 1993 privind organizarea comună a pieței în sectorul bananelor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european de orientare și garantare agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente.
- 2) Articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2362/98, cu modificările ulterioare, trebuie interpretat în sensul că se opune unor operațiuni precum cele în discuție în litigiul principal, prin care un operator nou-venit cumpără prin intermediul unui alt operator înregistrat în calitate de nou-venit o marfă de la un operator tradițional înainte ca aceasta să fie importată în Uniune, iar ulterior o revinde acestui operator tradițional recurgând la același intermediar după ce a importat-o în Uniune, atunci când aceste operațiuni constituie o practică abuzivă, aspect care trebuie stabilit de instanța de trimitere.
- 3) Articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene trebuie interpretat în sensul că constatarea unei practici abuzive în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal implică faptul că operatorul care s-a plasat în mod artificial într-o situație care îi permite să beneficieze în mod nejustificat de tariful preferențial pentru importul de banane are obligația să plătească taxele aferente produselor în cauză, fără a se aduce atingere aplicării, după caz, a unor sancțiuni administrative, civile sau penale prevăzute de legislația națională.

⁽¹⁾ JO C 61, 1.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Vestre Landsret – Danemarca) – Johannes Demmer/Fødevareministeriets Klagecenter

(Cauza C-684/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Agricultură — Politica agricolă comună — Schemă de plată unică — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Articolul 44 alineatul (2) — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Articolul 34 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea „hectar eligibil pentru ajutor” — Suprafețe situate de-a lungul pistelor, al căilor de rulare și de oprire — Utilizare pentru activități agricole — Admisibilitate — Recuperarea ajutoarelor agricole acordate în mod necuvenit]

(2015/C 294/06)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamant: Johannes Demmer

Pârâtă: Fødevareministeriets Klagecenter

Dispozitivul

- 1) Articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 și articolul 34 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului nr. 1782/2003 trebuie interpretate în sensul că o suprafață agricolă constând în suprafețe de siguranță situate pe un aeroport în jurul pistelor, al căilor de rulare și de oprire, care sunt supuse unor reguli și limitări speciale, constituie o suprafață eligibilă pentru ajutorul vizat cu condiția, pe de o parte, ca agricultorul care exploatează această suprafață să dispună de o autonomie suficientă în utilizarea acesteia, în vederea desfășurării activității sale agricole, și, pe de altă parte, să fie în măsură să exercite această activitate pe suprafața respectivă în pofida limitărilor care rezultă din desfășurarea unei activități neagricole pe aceeași suprafață.
- 2) Articolul 137 din Regulamentul nr. 73/2009 trebuie interpretat în sensul că un agricultor care a fost informat anterior datei de 1 ianuarie 2010 în legătură cu acordarea necuvenită a drepturilor la plată, în ceea ce îl privește, nu are dreptul să invoce acest articol pentru a obține o regularizare a acestor drepturi.

Articolul 73 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul nr. 1782/2003, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2184/2005 al Comisiei din 23 decembrie 2005, trebuie interpretat în sensul că trebuie să se considere că în mod normal un agricultor a putut detecta caracterul neeligibil pentru ajutorul respectiv al suprafețelor pentru utilizarea cărora, pentru desfășurarea activității sale agricole, nu dispune de nicio marjă de manevră și/sau pe care nu poate exercita această activitate, în considerarea restricțiilor care rezultă din desfășurarea unei activități neagricole pe aceleași suprafețe. Pentru a se aprecia dacă în mod normal eroarea comisă putea fi detectată de acest agricultor, trebuie să ne situăm în momentul plății ajutorului. Aprecierea efectuată în temeiul articolului 73 alineatul (4) din Regulamentul nr. 796/2004 trebuie să fie efectuată în mod separat pentru fiecare dintre anii în cauză.

Articolul 73 alineatul (5) din Regulamentul nr. 796/2004, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2184/2005, trebuie interpretat în sensul că, în circumstanțe precum cele din litigiul principal, trebuie să se considere că un agricultor este de bună credință dacă avea în mod sincer convingerea că suprafețele respective erau eligibile pentru ajutor. Aprecierea bunei credințe a acestui agricultor, în sensul articolului 73 alineatul (5) din Regulamentul nr. 796/2004, trebuie să se efectueze în mod separat pentru fiecare dintre anii în cauză, iar această bună credință trebuie să persiste până la finalul celui de al patrulea an de la data plății ajutorului.

⁽¹⁾ JO C 85, 22.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-63/14) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutor ilegal și incompatibil cu piața internă — Obligație de recuperare — Imposibilitate absolută — Compensări pentru un serviciu complementar serviciului de bază)

(2015/C 294/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: B. Stromsky, agent)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, D. Colas, N. Rouam și J. Bousin, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenele stabilite, a tuturor măsurilor necesare pentru recuperarea de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) SA a ajutoarelor de stat declarate ilegale și incompatibile cu piața internă prin articolul 2 alineatul (1) din Decizia 2013/435/UE a Comisiei din 2 mai 2013 privind ajutorul de stat SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de Franța în favoarea Société Nationale Maritime Corse Méditerranée și a Compagnie Méridionale de Navigation, prin neanularea, în termenele stabilite, a tuturor plășilor ajutoarelor prevăzute la acest articol 2 alineatul (1) și prin neinformarea Comisiei Europene, în termenul acordat, cu privire la măsurile adoptate pentru a se conforma acestei decizii, Republica Franceză nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 288 al patrulea paragraf TFUE și al articolelor 3-5 din decizia menționată.
- 2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 135, 5.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 9 iulie 2015 – Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-87/14) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/88/CE — Organizarea timpului de lucru — Organizarea timpului de lucru al medicilor rezidenți)

(2015/C 294/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. van Beek și J. Enegren, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentanți: E. Creedon, E. Mc Phillips, A. Joyce și B. Counihan, agenți, asistați de D. Fennelly, barrister)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 102, 7.4.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Maramureș – România) – Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

(Cauza C-144/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Taxă pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolele 273 și 287 — Obligație de identificare din oficiu a unei persoane impozabile în scopuri de TVA — Caracterul impozabil al serviciilor de medicină veterinară — Principiul securității juridice — Principiul protecției încrederii legitime)

(2015/C 294/09)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Maramureș

Părțile din procedura principală

Reclamant: Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei

Pârâtă: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

Dispozitivul

- 1) Articolul 273 primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009, nu impune statelor membre identificarea din oficiu a unei persoane impozabile în scopul perceperii taxei pe valoarea adăugată doar pe baza altor declarații fiscale decât cele referitoare la această taxă, nici chiar atunci când ele ar fi permis să se constate depășirea de către respectiva persoană impozabilă a plafonului de scutire de taxa menționată.
- 2) Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime nu se opun ca o administrație fiscală să decidă ca serviciile de medicină veterinară să fie supuse taxei pe valoarea adăugată în împrejurări precum cele din litigiul principal, în condițiile în care această decizie se întemeiază pe norme clare, iar practica respectivei administrații nu a fost de natură să creeze în percepția unui operator economic prudent și avizat o încredere rezonabilă în neaplicarea acestei taxe la astfel de servicii, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 212, 7.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – Minister van Buitenlandse Zaken/K, A

(Cauza C-153/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2003/86/CE — Articolul 7 alineatul (2) — Reîntregirea familiei — Măsuri de integrare — Reglementare națională care impune membrilor de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care se află în situație de sedere legală în statul membru vizat obligația de a promova un examen de integrare civică pentru a putea intra pe teritoriul statului membru respectiv — Costurile aferente unui asemenea examen — Compatibilitate)

(2015/C 294/10)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister van Buitenlandse Zaken

Pârâți: K, A

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei trebuie interpretat în sensul că statele membre pot să impună resortisanților țărilor terțe obligația să promoveze un examen de integrare civică, precum cel în discuție în litigiul principal, care cuprinde evaluarea cunoașterii elementare atât a limbii, cât și a societății statului membru vizat și care implică plata unor diferite cheltuieli, înainte de a autoriza intrarea și șederea resortisanților respectivi pe teritoriul lor în scopul reîntregirii familiei, dacă condițiile de aplicare a unei asemenea obligații nu fac imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la reîntregirea familiei. În împrejurări precum cele din cauzele principale, aceste condiții, în măsura în care nu permit luarea în considerare a unor circumstanțe particulare care împiedică în mod obiectiv persoanele interesate să poată promova acest examen și în măsura în care stabilesc cuantumul cheltuielilor aferente unui asemenea examen la un nivel prea ridicat, fac imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la reîntregirea familiei.

⁽¹⁾ JO C 194, 24.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – María José Regojo Dans/Consejo de Estado

(Cauza C-177/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Clauzele 3 și 4 — Principiul nediscriminării — Personal „eventual” — Refuz de acordare a unui spor de vechime trienal — Motive obiective)

(2015/C 294/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: María José Regojo Dans

Pârât: Consejo de Estado

Dispozitivul

- 1) Noțiunea „lucrător pe durată determinată”, în sensul clauzei 3 punctul 1 din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că se aplică unui lucrător precum reclamanta din litigiul principal.
- 2) Clauza 4 punctul 1 din acordul-cadru privind munca pe durată determinată trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care exclude, fără o justificare pentru motive obiective, personalul auxiliar de la dreptul de a percepe un spor de vechime trienal acordat în special funcționarilor de carieră, atunci când, în ceea ce privește perceperea acestui spor, cele două categorii de lucrători se află în situații comparabile, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Cluj – România) – Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Cauza C-183/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Taxă pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolele 167, 168, 179 și 213 — Recalificare de către administrația fiscală națională a unei operațiuni drept activitate economică supusă TVA-ului — Principiul securității juridice — Principiul protecției încrederii legitime — Reglementare națională care condiționează exercitarea dreptului de deducere de înregistrarea în scopuri de TVA a operatorului vizat și de depunerea unui decont de taxă)

(2015/C 294/12)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean

Pârâtă: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Dispozitivul

- 1) Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime nu se opun, în împrejurări precum cele din litigiul principal, ca o administrație fiscală națională să decidă, în urma unui control fiscal, să supună anumite operațiuni taxei pe valoarea adăugată și să impună plata unor majorări, cu condiția ca această decizie să se întemeieze pe reguli clare și precise, iar practica acestei administrații să nu fi fost de natură să creeze în percepția unui operator economic prudent și avizat o încredere rezonabilă în neaplicarea acestei taxe unor astfel de operațiuni, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere. Majorările aplicate în astfel de împrejurări trebuie să respecte principiul proporționalității.
- 2) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se opune, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, unei reglementări naționale în temeiul căreia dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată datorate sau achitate în amonte pentru bunuri și servicii utilizate în cadrul operațiunilor taxate îi este refuzat persoanei impozabile, care trebuie în schimb să achite taxa pe care ar fi trebuit să o perceapă, pentru simplul motiv că nu era înregistrată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată atunci când a efectuat aceste operațiuni, și aceasta atât timp cât nu este înregistrată în mod legal în scopuri de taxă pe valoarea adăugată și nu a fost depus decontul taxei datorate.

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 2 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče – Slovenia) – NLB Leasing d.o.o./Republika Slovenija

(Cauza C-209/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — TVA — Directiva 2006/112/CE — Livrare de bunuri sau prestare de servicii — Contract de leasing — Restituirea către finanțator a unui bun imobil care face obiectul unui contract de leasing — Noțiunea „anulare, refuz sau neplată totală sau parțială” — Dreptul finanțatorului la reducerea bazei impozabile — Dublă impozitare — Prestații distincte — Principiul neutralității fiscale]

(2015/C 294/13)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče

Părțile din procedura principală

Reclamantă: NLB Leasing d.o.o.

Pârâtă: Republika Slovenija

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (1), articolul 14 și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că, în situația în care un contract de leasing privind un imobil prevede fie transferul proprietății în favoarea utilizatorului la scadența acestui contract, fie punerea la dispoziție în favoarea utilizatorului a atributelor esențiale ale proprietății asupra acestui imobil, utilizatorului respectiv transferându-i-se majoritatea avantajelor și a riscurilor inerente dreptului de proprietate asupra imobilului, iar valoarea actualizată a ratelor fiind practic identică cu valoarea de piață a bunului, operațiunea care rezultă dintr-un astfel de contract trebuie să fie asimilată unei operațiuni de achiziție a unui bun de capital.
- 2) Articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că nu permite unei persoane impozabile să reducă baza sa de impozitare atunci când aceasta din urmă a încasat efectiv toate plățile în schimbul prestației pe care a furnizat-o sau atunci când, fără să fi intervenit rezoluțiunea ori anularea contractului, cealaltă parte la contract nu mai datorează prețul convenit.
- 3) Principiul neutralității fiscale trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, pe de o parte, o prestație de leasing care privește bunuri imobile și, pe de altă parte, cesiunea acestor bunuri imobile către un terț (față de contractul de leasing) să facă obiectul unei impozitări distincte în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, în măsura în care aceste operațiuni nu pot fi considerate că formează o prestație unică, aspect care trebuie apreciat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 202, 30.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeitsgericht Verden – Germania) – Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

(Cauza C-229/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 98/59/CE — Articolul 1 alineatul (1) litera (a) — Concedieri colective — Noțiunea „lucrător” — Membru al conducerii unei societăți de capital — Persoană care lucrează în cadrul unei măsuri de învățare și de reinserție profesională și care beneficiază de un ajutor public pentru formare fără a primi vreo remunerație de la angajator)

(2015/C 294/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Verden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Eder Balkaya

Pârâtă: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale care nu ia în considerare, în calculul numărului lucrătorilor angajați prevăzut de această dispoziție, un membru al conducerii unei societăți de capital cum este cel în discuție în litigiul principal, care își desfășoară activitatea sub conducerea și sub controlul unui alt organ al acestei societăți, care primește o remunerație în schimbul activității sale și care nu deține el însuși participații în cadrul societății respective.
- 2) Articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/59 trebuie interpretat în sensul că o persoană cum este cea în discuție în litigiul principal, care exercită o activitate practică într-o întreprindere sub forma unui stagiu, fără a fi remunerată de angajatorul său, dar care beneficiază de sprijinul financiar al organismului public însărcinat cu promovarea muncii, pentru această activitate recunoscută de organismul menționat pentru a dobândi sau pentru a și aprofunda cunoștințele ori pentru a urma o formare profesională, trebuie să se considere că are calitatea de lucrător în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 iulie 2015 – InnoLux Corp., anciennement Chimei InnoLux Corp./Comisia Europeană

(Cauza C-231/14 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Articolul 53 din Acordul privind SEE — Piața mondială a ecranelor cu cristale lichide (LCD) — Stabilirea prețurilor — Amenzi — Orientări privind calcularea cuantumului amenzilor (2006) — Punctul 13 — Determinarea valorii vânzărilor în legătură cu încălcarea — Vânzări interne ale produsului în cauză în afara SEE — Luarea în considerare a vânzărilor de produse finite care integrează produsul în cauză către terți în SEE]

(2015/C 294/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: InnoLux Corp., fostă Chimei InnoLux Corp. (reprezentanți: J.-F. Bellis, avocat, R Burton, Solicitor]

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek și P. Van Nuffel, agenți]

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă InnoLux Corp. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 212, 7.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 9 iulie 2015 – Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da}/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Fundação Eugénio de Almeida

(Cauza C-249/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Marcă comunitară figurativă QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA — Cerere de înregistrare — Opoziția titularului mărcilor figurative naționale anterioare VINHO PÊRAMANCA TINTO, VINHO PÊRAMANCA BRANCO și PÊRAMANCA — Motive relative de refuz — Risc de confuzie)

(2015/C 294/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} (reprezentant: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent), Fundação Eugénio de Almeida (reprezenți: B. Braga da Cruz și J. M. Pimenta, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal Lda la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 361, 13.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče – Slovenia) – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma/Republika Slovenija

(Cauza C-331/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — A șasea directivă 77/388/CEE — Articolul 2 punctul 1 și articolul 4 alineatul (1) — Obligație de plată — Tranzacții imobiliare — Vânzare a unor terenuri transferate în patrimoniul privat al unei persoane fizice care exercită profesia de întreprinzător independent — Persoană impozabilă care acționează ca atare]

(2015/C 294/17)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče

Părțile din procedura principală

Reclamant: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Pârâtă: Republika Slovenija

Dispozitivul

Articolul 2 punctul 1 și articolul 4 alineatul (1) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele din cauza principală – în care o persoană impozabilă a cumpărat parcele ale unui teren, dintre care unele au fost afectate patrimoniului său privat, iar altele celui al întreprinderii sale, și pe ansamblul cărora a construit, în calitate de persoană impozabilă, un centru comercial pe care ulterior l-a vândut, împreună cu parcelele de teren pe care a fost ridicată această construcție –, vânzarea parcelor de teren care erau afectate patrimoniului privat al acestei persoane impozabile trebuie să fie supusă taxei pe valoarea adăugată, din moment ce persoana impozabilă menționată a acționat ca atare cu ocazia acestei operațiuni.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 2 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Mons – Belgia) – État belge/Nathalie De Fruytier

(Cauza C-334/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — A șasea directivă TVA — Scutiri ale unor activități de interes general — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) literele (b) și (c) — Spitalizare și îngrijire medicală — Activități conexe — Activitate de transport de organe și de prelevări de origine umană în vederea efectuării de analize medicale ori de îngrijiri medicale sau terapeutice — Activitate cu caracter independent — Spitale și centre de tratament medical și de diagnostic — Instituție de natură similară]

(2015/C 294/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Reclamant: État belge

Pârâtă: Nathalie De Fruytier

Dispozitivul

Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) literele (b) și (c) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că nu se aplică unei activități de transport de organe și de prelevări de origine umană în vederea efectuării de analize medicale ori de îngrijiri medicale sau terapeutice, desfășurată de un terț independent, ale cărui prestații fac obiectul rambursărilor efectuate de organisme de asigurări sociale, în beneficiul clinicilor și laboratoarelor. În special, o asemenea activitate nu poate beneficia de o scutire de taxa pe valoarea adăugată cu titlu de activități conexe unor prestații de natură medicală precum cele prevăzute la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (b) menționat, întrucât acest terț independent nu poate fi calificat drept „organism de drept public” și nici nu poate corespunde calificării de „spital”, de „centru de tratament medical”, de „centru de diagnostic” sau de orice altă „instituție de natură similară recunoscută în mod corespunzător”, care activează în condiții sociale comparabile celor aplicabile organismelor de drept public.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Judecătoria Câmpulung – România) – Maria Bucura/SC Bancpost SA

(Cauza C-348/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 87/102/CEE — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) — Credit de consum — Noțiunea „consumator” — Directiva 93/13/CEE — Articolul 2 litera (b), articolele 3-5 și articolul 6 alineatul (1) — Clauze abuzive — Examinare din oficiu de către instanța națională — Clauze „redactate într-un limbaj clar și inteligibil” — Informații care trebuie furnizate de creditor)

(2015/C 294/19)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Judecătoria Câmpulung

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Maria Bucura

Pârâtă: SC Bancpost SA

Cu participarea: Vasile Ciobanu

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 87/102/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998, și articolul 2 litera (b) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că intră sub incidența noțiunii „consumator” în sensul acestor dispoziții persoana fizică ce se află în situația de codebitor în cadrul unui contract încheiat cu un profesionist, atât timp cât acționează în scopuri care pot fi considerate ca fiind în afara meseriei sau a profesiei sale.
- 2) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că revine instanței naționale obligația de a aprecia din oficiu caracterul abuziv, în sensul acestei dispoziții, al clauzelor unui contract încheiat între un consumator și un profesionist, din moment ce această instanță dispune de elementele de fapt și de drept necesare în acest scop.
- 3) Articolele 3-5 din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că, în cadrul aprecierii sale cu privire la caracterul abuziv, în sensul articolului 3 alineatele (1) și (3) din această directivă, al clauzelor unui contract de credit de consum, instanța națională trebuie să țină seama de toate circumstanțele care însoțesc încheierea acestui contract. În această privință, revine instanței menționate obligația să verifice că, în cauza în discuție, au fost comunicate consumatorului toate elementele care pot avea un efect asupra întinderii obligației sale și care îi permit acestuia să evalueze, printre altele, costul total al împrumutului său. Joacă un rol decisiv în această apreciere, pe de o parte, aspectul dacă clauzele sunt redactate în mod clar și inteligibil astfel încât să îi permită unui consumator mediu, și anume un consumator normal informat și suficient de atent și de avizat, să evalueze un astfel de cost și, pe de altă parte, împrejurarea legată de lipsa menționării în contractul de credit de consum a informațiilor considerate, având în vedere natura bunurilor sau a serviciilor pentru care s-a încheiat contractul, drept esențiale și în special a celor prevăzute la articolul 4 din Directiva 87/102, astfel cum a fost modificată.

⁽¹⁾ JO C 361, 13.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 9 iulie 2015 – Republica Federală Germania/Comisia Europeană

(Cauza C-360/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Apropierea legislațiilor — Directiva 2009/48/CE — Siguranța jucăriilor — Valori-limită pentru plumb, bariu, arsen, antimoniu, mercur, nitrozamine și substanțe nitrozabile din jucării — Decizie a Comisiei de a nu aproba în întregime dispozițiile naționale notificate de autoritățile germane care mențin valorile-limită pentru aceste substanțe — Dovada unui nivel mai ridicat de protecție pentru sănătatea umană conferit de dispozițiile naționale)

(2015/C 294/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și A. Lippstreu, agenți, asistați de U. Karpenstein, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Mihaylova, M. Patakia și G. Wilms, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 315, 15.09.2014.

Ordonanța Curții (Camera a doua) din 30 iunie 2015 – Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Comisia Europeană

(Cauza C-575/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Clauză compromisorie — Contract privind asistența financiară din parte Uniunii Europene acordată pentru un proiect în cadrul programului eContent — Rezilierea contractului de către Comisia Europeană — Plata sumelor nevărsate și repararea prejudiciului pretins a fi fost suferit de recurentă — Denaturarea elementelor dosarului — Recurs vădit inadmisibil în parte și vădit nefundat pentru restul capetelor de cerere — Cerere de modificare a deciziei Tribunalului Uniunii Europene cu privire la cheltuielile de judecată — Inadmisibilitate vădită)

(2015/C 294/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (reprezentanți: M. Sfyri și I. Ampazis, dikigoroii)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Cappelletti și S. Delaude, agenți)

Dispozitivul

- 1) *Respinge recursul.*
- 2) *Obligă Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 65, 23.2.2015.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 18 mai 2015
– combit Software GmbH/Commit Business Solutions Ltd**

(Cauza C-223/15)

(2015/C 294/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: combit Software GmbH

Pârâtă: Commit Business Solutions Ltd

Întrebările preliminare ⁽¹⁾

Care sunt consecințele asupra aprecierii riscului de confuzie a unei mărci comunitare în cazul în care, din punctul de vedere al consumatorului mediu din unele state membre, similitudinea fonetică dintre marca comunitară și o denumire considerată drept o contrafacere a acestei mărci este neutralizată printr-o diferență conceptuală, în timp ce, din punctul de vedere al consumatorului mediu din alte state membre, această neutralizare nu are însă loc:

- a) Pentru aprecierea riscului de confuzie, relevant este punctul de vedere al consumatorului mediu din primele state membre sau cel al consumatorului mediu din celelalte state membre ori punctul de vedere al unui consumator mediu fictiv din toate statele membre?
- b) Contrafacerea mărcii comunitare trebuie sau nu trebuie confirmată pentru întreg teritoriul Uniunii Europene în cazul în care există un risc de confuzie doar în unele state membre sau trebuie să se facă în acest caz distincție între statele membre apreciate în mod individual?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiunea codificată) (JO L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 19 mai 2015 –
Minister Finansów/Jan Mateusiak**

(Cauza C-229/15)

(2015/C 294/23)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister Finansów

Pârât: Jan Mateusiak

Întrebările preliminare

Articolul 18 litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care persoana impozabilă încetează să mai desfășoare o activitate economică impozabilă și a dedus TVA-ul aferent achiziției unor imobilizări corporale, după expirarea perioadei de regularizare de la articolul 187 din directivă, imobilizările corporale respective nu mai sunt supuse impozitării și nu trebuie cuprinse în inventarul de lichidare din moment ce perioada de regularizare a TVA-ului, stabilită conform legii în funcție de durata de utilizare în cadrul activității economice a persoanei impozabile, a expirat sau în sensul că, atunci când persoana impozabilă încetează să mai desfășoare o activitate comercială, imobilizările corporale sunt supuse impozitării independent de perioada de regularizare?

⁽¹⁾ JO L 347, p.1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 21 mai 2015 – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku/Polkomtel sp. z o.o.

(Cauza C-231/15)

(2015/C 294/24)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku

Pârâtă: Polkomtel sp. z o.o.

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (1) prima și a treia teză din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, atunci când un furnizor de rețea contestă atât decizia autorității naționale de reglementare privind tarifele de terminare a apelurilor în rețeaua furnizorului (decizia privind tariful de terminare a apelurilor în cadrul telefoniei mobile, denumită în continuare „decizia MTR”), cât și decizia ulterioară a autorității naționale de reglementare, prin care se modifică contractul dintre destinatarul deciziei MTR și o altă întreprindere, astfel încât tarifele pentru terminarea apelurilor în rețeaua destinatarului deciziei MTR să fie adaptate la tarifele stabilite în decizia MTR (denumită în continuare „decizia de punere în aplicare”), având în vedere articolul 4 alineatul (1) a patra teză din Directiva 2002/21 și interesele întreprinderii favorizate de decizia de punere în aplicare, care rezultă din principiile încrederii legitime sau securității juridice, instanța națională care a constatat că decizia MTR a fost anulată nu poate anula decizia de punere în aplicare sau articolul 4 alineatul (1) prima și a treia teză din Directiva 2002/21 coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretat în sensul că instanța națională poate anula decizia de punere în aplicare adoptată de autoritatea națională de reglementare și astfel valabilitatea obligațiilor prevăzute de aceasta, pentru perioada anterioară pronunțării hotărârii judecătorești, atunci când consideră că acest lucru este necesar pentru a garanta protecția juridică efectivă a întreprinderii care a contestat decizia autorității naționale de reglementare, menită să pună în aplicare obligațiile stipulate de decizia MTR, care a fost anulată ulterior?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195.

**Recurs introdus la 28 mai 2015 de Naazneen Investments Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șaptea) din 18 martie 2015 în cauza T-250/13, Naazneen Investments Ltd/Oficiul pentru
Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI)**

(Cauza C-252/15 P)

(2015/C 294/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Naazneen Investments Ltd (reprezentanți: P. Goldenbaum, I. Rohr, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Energy Brands, Inc.

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului din 18 martie 2015 în cauza T-250/13,
- anularea Deciziei Camerei de recurs în cauza R-1101/2011-2 și, în subsidiar, dacă este cazul, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare,
- obligarea OAPI la plata propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în fața Curții, a Tribunalului și a camerei de recurs și
- în ipoteza în care Energy Brands, Inc. ar interveni în cadrul procedurii, obligarea Energy Brands, Inc. la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta arată că Tribunalul a săvârșit o eroare în interpretarea sferei de aplicare a articolului 51 alineatul (1) litera (a) și a articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, că acesta nu a efectuat o apreciere globală, corectă și completă a tuturor elementelor de probă și a tuturor împrejurărilor pertinente ale speței sau nu a constatat, în mod eronat, nemotivarea camerei de recurs în această privință, și că nu a luat suficient în considerare sau a aplicat incorect principiile care rezultă din jurisprudență. Există de asemenea o denaturare a faptelor în ceea ce privește mai multe concluzii ale Tribunalului.

I. Încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin aceea că a considerat că camera de recurs furnizase o motivare adecvată. În special, acesta nu a recunoscut nerespectarea de către camera de recurs a paginilor 6-22 din memoriul de expunere a motivelor căii de atac, nici neluarea în considerare a tuturor elementelor de probă prezentate și lipsa unor argumente autonome. În contextul aplicării motivelor juste pentru neutilizare, Tribunalul a săvârșit o eroare de procedură prin aceea că și-a întemeiat concluziile pe elementul nou bazat pe pretinsa obligație a licențiatului de a controla și de a superviza fabricarea produselor.

II. Încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009

1. Utilizarea serioasă

Tribunalul

- a săvârșit o eroare prin aceea că a considerat că camera de recurs luase în considerare declarațiile sub jurământ prezentate, în condițiile în care aceasta nu a tratat aspectul privind valoarea probatorie a acestor declarații sub jurământ,
- și-a întemeiat concluziile pe fapte incorecte atunci când a confirmat valoarea economică foarte limitată a comenzii de douăsprezece paleți cu sticle în scopul de a efectua „vânzări test”,
- a stabilit și a aplicat, în mod eronat, o normă care prevede că o piață de dimensiuni considerabile, cum este cea a băuturilor ca produse de consum de masă, determină în mod automat cerințe sporite în ceea ce privește sfera aplicării,

- nu a respectat principiul inexistenței cerinței unei utilizări continue,
- a săvârșit o eroare de drept prin aceea că a considerat că motivele care explicau de ce marca nu făcuse obiectul unei utilizări mai intensive și pe întreaga perioadă pertinentă trebuiau să fie examinate numai în cadrul aprecierii motivelor juste pentru neutilizare,
- nu a ținut seama de distincția cazurile de „neutilizare” și cazurile de „utilizare restrânsă”,
- a enunțat, în mod eronat, principiul potrivit căruia camera de recurs apreciază utilizarea serioasă a unei mărci, aceasta ia în considerare probele privind existența unei astfel de utilizări, iar nu probele care justifică neutilizarea acestei mărci,
- a considerat, în mod eronat, că în contextul publicității și al celorlalte activități de promoții, numai campaniile de anvergură puteau fi pertinente,
- nu a recunoscut, în mod eronat, relevanța extraselor imprimate ale site-ului internet al titularului mărcii și nu a luat în considerare explicațiile și probele prezentate în această privință,
- a efectuat o interpretare incorectă a termenului „simbolic”.

În contextul examinării pertinentei unui volum comercial modest în fazele de (re)lansare, Tribunalul:

- a săvârșit o eroare de calcul,
- nu a luat în considerare caracterul defectuos al produselor și procedura de decădere declanșată de un terț ca motiv plauzibil și
- a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește motivele plauzibile ale utilizării restrânse. În contextul utilizării serioase, motivele pentru care o marcă nu a fost utilizată mai semnificativ nu trebuie să îndeplinească cerințele motivelor juste pentru neutilizare, ci trebuie să fie suficiente pentru a face plauzibile motivele pentru care utilizarea nu a fost mai semnificativă.

2. Motivele juste pentru neutilizare

2.1 Problemele privind fabricarea băuturilor „SMART WATER”

Tribunalul

- și-a întemeiat concluziile pe o denaturare a faptelor, întrucât în realitate nu a existat o nerespectare a obligației de a controla și de a superviza fabricarea produselor,
- a demonstrat o înțelegere incorectă a criteriilor „împrejurărilor independente de voința titularului mărcii” și „obstacolului în calea utilizării mărcii” în sensul articolului 19 alineatul (1) din Acordul TRIPS, în special prin aceea că nu și-a pus problema dacă ar fi fost nerezonabil să fabrice și să comercializeze noi produse, ci numai dacă acest lucru ar fi fost imposibil,
- nu a recunoscut că recurenta furnizase explicații detaliate cu privire la motivele pentru care nu a fost posibil să se reia cu ușurință și rapid fabricarea și livrarea produselor, ceea ce nici camera de recurs, nici Tribunalul însuși nu au luat în considerare.

2.2 Procedura de decădere declanșată de un terț

Tribunalul

- nu a recunoscut că procedura de decădere era vădit independentă de voința titularului mărcii,
- a aplicat un criteriu incorect întemeindu-și concluzia pe faptul că o procedură de decădere nu îl împiedică pe titularul acestei mărci să o utilizeze,
- a stabilit un criteriu incorect al „consecințelor directe”: Tribunalul a admis că era în continuare posibil ca, în ipoteza în care o astfel de procedură ar conduce la decăderea din drepturile asupra mărcii, să se intenteze o acțiune în despăgubire. Cu toate acestea, a indicat că acest lucru nu constituia un motiv just pentru neutilizare, întrucât nu era o „consecință directă” a procedurii de decădere. Concluzia Tribunalului în această privință este contrară *ratio legis* a cerinței unei utilizări serioase. Scurta declarație potrivit căreia revine titularului unei mărci sarcina de a evalua și a calcula riscurile sale și de a continua ulterior să își utilizeze marca în pofida incertitudinii legate de plata unei despăgubiri sau de a se abține de la aceasta conduce la o discriminare evidentă a întreprinderilor mici și mijlocii. În plus, acest lucru ar putea determina cu ușurință un risc de abuz din partea unor terți interesați de o marcă înregistrată.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 29 mai 2015 – Steef Mennens/Emirates Direktion für Deutschland

(Cauza C-255/15)

(2015/C 294/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamant: Steef Mennens

Pârât: Emirates Direktion für Deutschland

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10 alineatul (2) coroborat cu articolul 2 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 (¹) trebuie interpretat în sensul că un „bilet” este un document care dă pasagerului (de asemenea) dreptul la transport în cadrul unui zbor în care a fost declarat, indiferent dacă pe acest document sunt menționate și alte zboruri precum zborurile de legătură sau de retur?
- 2) a. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 10 alineatul (2) coroborat cu articolul 2 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 trebuie în continuare interpretat în sensul că „prețul biletului” este suma achitată de pasager pentru toate zborurile menționate pe bilet, chiar dacă declararea a avut loc numai pentru unul dintre zboruri?

b. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

La stabilirea cuantumului care reprezintă baza pentru compensare, potrivit articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. (CE) nr. 261/2004, trebuie să se țină cont numai de prețul publicat de compania aeriană pentru transportul, la clasa rezervată, pe segmentul de călătorie afectat de declasare sau să se calculeze coeficientul rezultând din raportul dintre distanța respectivului segment de călătorie afectat de declasare și distanța totală a zborului și să se multiplice cu prețul total al zborului?

3) Articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 trebuie în continuare interpretat în sensul că „prețul biletului” este doar prețul zborului, fără taxe și redevențe?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 a Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 1 iunie 2015 – GD European Land Systems – Steyr GmbH/Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

(Cauza C-262/15)

(2015/C 294/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: GD European Land Systems – Steyr GmbH

Pârât: Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

Întrebările preliminare

- 1) Excepția prevăzută la nota 1 litera (c) din capitolul 93 din Nomenclatura combinată (anexa I partea II din Regulamentul [CEE] nr. 2658/87 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ⁽¹⁾), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare [UE] nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013 ⁽²⁾), având formularea „carele de luptă și automobilele blindate (poziția 8710)” vizează și „părți ale acestora”?
- 2) Nota 3 din secțiunea XVII din Nomenclatura combinată trebuie interpretată în sensul că o „stație de arme (turelă de tanc)”, care poate fi utilizată pe tancuri, pe „sisteme de transport maritim mobile” sau chiar în instalații fixe, trebuie clasificată ca parte a unui tanc la poziția 8710, pentru motivul că această stație de arme este importată de producătorul tancurilor în scopul fabricării sau al asamblării tancurilor și este utilizată efectiv în acest scop?

⁽¹⁾ JO L 256, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3.

⁽²⁾ JO L 290, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 3 iunie 2015 – Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Cauza C-263/15)

(2015/C 294/28)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamante: Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft.

Pârât: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Întrebările preliminare

- 1) În circumstanțele din prezenta cauză, reclamantele acționează în calitate de persoane impozabile, având în vedere că interpretarea articolului 9 alineatul (1) din Directiva privind TVA-ul ⁽¹⁾ nu exclude activitățile desfășurate de societățile comerciale din domeniul de aplicare al noțiunii de activitate economică, nici chiar în cazul în care acestea pot exercita o activitate economică având caracter comercial numai cu caracter complementar?
- 2) În vederea calificării reclamantelor drept persoane impozabile, prezintă relevanță faptul că o parte considerabilă din investiția acestora este finanțată prin intermediul unui ajutor de stat, precum și faptul că, în cadrul exploatării, obțin venituri din perceperea unei redevențe de o valoare redusă?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la cea de a doua întrebare, trebuie să se considere că această „redevență” reprezintă contraprestația unui serviciu și că există o legătură directă între prestarea serviciului și plata contraprestației?
- 4) Exploatarea investiției presupune o prestare de servicii de către reclamante, în sensul articolului 24 în Directiva privind TVA-ul, sau nu se poate considera că este vorba despre o prestare de servicii, întrucât reprezintă îndeplinirea unei obligații legale?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Recurs introdus la 2 iunie 2015 de Makro autoservicio mayorista SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 12 martie 2015 în cauza T-269/12, Makro autoservicio mayorista/Comisia

(Cauza C-264/15 P)

(2015/C 294/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Makro autoservicio mayorista SA (reprezentanți: P. De Baere și P. Muñiz, lawyers)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Spaniei

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea în tot a hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-269/12;
- declararea admisibilității recursului;
- retrimiteră cauzei la Tribunal spre a se pronunța pe fond;
- obligarea intimaților la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură și în procedura din fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este declarat de Makro Autoservicio Mayorista S.A. împotriva hotărârii din 12 martie 2015 pronunțată în cauza C-269/12, Makro Autoservicio Mayorista S.A./Comisia în care Tribunalul a respins ca fiind inadmisibilă cererea de anulare a Deciziei C(2010) 22 final a Comisiei, pentru motivul că decizia Comisiei nu o privește în mod direct pe recurentă.

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, întrucât în cadrul punerii în aplicare a deciziei Comisiei, autoritățile spaniole nu dispun de o marjă de apreciere în ceea ce privește rezultatul, și că decizia Comisiei o privește așadar în mod direct pe recurentă.

Mai concret, recurenta susține următoarele motive de recurs:

- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că autoritățile naționale dispun de o marjă de apreciere în cadrul punerii în aplicare a deciziei contestate în ceea ce o privește pe recurentă.
- Chiar dacă autoritățile naționale ar avea o marjă de apreciere, *quod non*, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât simpla existență a unei marje de apreciere nu este suficientă pentru ca recurenta să nu fie vizată în mod direct.
- Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a calificat din punct de vedere juridic probele, sau a denaturat probele.

**Recurs introdus la 2 iunie 2015 de Vestel Iberia, SL împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea)
din 12 martie 2015 în cauza T-249/12, Vestel Iberia/Comisia**

(Cauza C-265/15 P)

(2015/C 294/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Vestel Iberia, SL (reprezentanți: P. De Baere și P. Muñiz, lawyers)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Spaniei

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea în tot a hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-249/12;
- declararea admisibilității recursului;
- retrimiteră cauzei la Tribunal spre a se pronunța pe fond;
- obligarea intimaților la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură și în procedura din fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este declarat de Vestel Iberia, SL împotriva hotărârii din 12 martie 2015 pronunțată în cauza C-249/12, Vestel Iberia, SL/Comisia în care Tribunalul a respins ca fiind inadmisibilă cererea de anulare a Deciziei C(2010) 22 final a Comisiei, pentru motivul că decizia Comisiei nu o privește în mod direct pe recurentă.

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, întrucât în cadrul punerii în aplicare a deciziei Comisiei, autoritățile spaniole nu dispun de o marjă de apreciere în ceea ce privește rezultatul, și că decizia Comisiei o privește așadar în mod direct pe recurentă.

Mai concret, recurenta susține următoarele motive de recurs:

- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că autoritățile naționale dispun de o marjă de apreciere în cadrul punerii în aplicare a deciziei contestate în ceea ce o privește pe recurentă.
- Chiar dacă autoritățile naționale ar avea o marjă de apreciere, *quod non*, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât simpla existență a unei marje de apreciere nu este suficientă pentru ca recurenta să nu fie vizată în mod direct.
- Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a calificat din punct de vedere juridic probele, sau a denaturat probele.

Recurs introdus la 3 iunie 2015 de Central Bank of Iran împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 25 martie 2015 în cauza T-563/12, Central Bank of Iran/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-266/15 P)

(2015/C 294/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Central Bank of Iran (reprezentanți: M. Lester și Z. Al-Rikabi, Barristers)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 25 martie 2015 în cauza T-563/12;
- anularea măsurilor contestate, în măsura în care acestea sunt aplicabile recurente și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă atât în cadrul procedurii în primă instanță, cât și în cadrul prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

Central Bank of Iran a formulat un recurs împotriva Hotărârii Tribunalului din 25 martie 2015 în cauza T-563/12, prin care s-a respins acțiunea în anulare formulată de aceasta împotriva includerii sale în Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 ⁽¹⁾ și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 ⁽²⁾. Recurenta invocă patru motive în susținerea recursului formulat.

Motivul A: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că Consiliul a examinat în mod corect aspectul dacă era îndeplinit oricare dintre criteriile de includere în măsurile contestate.

Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a făcut confuzie între serviciile furnizate de recurentă în temeiul Legii monetare și financiare iraniene și un „sprijin financiar” acordat guvernului iranian în sensul criteriului de denumire pertinent. Serviciile furnizate de recurentă, ca bancă centrală, precum ținerea evidenței conturilor și operațiunile de compensare, nu constituie un „sprijin financiar” de o asemenea importanță calitativă și cantitativă încât să permită guvernului iranian să urmeze un program nuclear. Astfel, deși sunt interpretate în mod adecvat și proporțional, aceste servicii nu constituie în niciun caz un sprijin financiar.

Motivul B: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că Consiliul și-a respectat obligația de motivare prevăzută la articolul 296 TFUE

Existența Legii monetare și financiare iraniene, care enunță funcțiile și competențele recurente ca bancă centrală a Iranului, nu clarifică (contrar a ceea ce se afirmă în hotărârea Tribunalului) ce înțelege Consiliul prin „sprijin financiar” în motivare. În mod eronat a statuat Tribunalul că Consiliul nu era obligat să furnizeze o motivare specifică și concretă care să explice cum și prin ce mijloace a considerat că recurenta a adus un asemenea sprijin guvernului iranian.

Motivul C: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat că dreptul la apărare al recurente a fost respectat

Tribunalul a săvârșit de asemenea o eroare atunci când a considerat că Consiliul a respectat dreptul la apărare al recurente. Consiliul nu a adus niciun element de probă înainte de a adopta decizia sa de reîncludere a recurente. În mod eronat Tribunalul a autorizat Consiliul să completeze motivele, întemeindu-se pe dispozițiile Legii monetare și financiare iraniene care (contrar a ceea ce se indică în hotărârea Tribunalului) nu erau vizate în mod vădit în motive. Recurenta nu a avut cunoștință despre argumentele invocate împotriva sa și nu a fost în măsură să prezinte motive de apărare adecvate.

Motivul D: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a respins motivul formulat de recurentă, potrivit căruia Consiliul a încălcat, fără justificare sau proporție, drepturile fundamentale ale recurente, inclusiv dreptul acesteia la protecția proprietății și a reputației sale

Tribunalul ar fi trebuit să concluzioneze că includerea recurente era disproporționată în măsura în care aceasta a cauzat grave dificultăți recurente și poporului iranian, că aceasta nu are nicio incidență asupra surselor de venituri ale guvernului iranian și că nu va contribui la atingerea obiectivului care constă în obligarea guvernului Iranului să înceteze dezvoltarea programului său de proliferare nucleară.

⁽¹⁾ Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 58).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 16).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Cassatie (Belgia) la 8 iunie 2015 – Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad; cealaltă parte din procedură: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

(Cauza C-269/15)

(2015/C 294/32)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Părțile din procedura principală

Reclamant: Rijksdienst voor Pensioenen

Pârât: Willem Hoogstad

Cealaltă parte din procedură: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Întrebarea preliminară

Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității trebuie interpretat în sensul că se opune prelevării unei contribuții – cum ar fi reținerea efectuată în temeiul articolului 191 alineatul 1 punctul 7 din Legea privind asigurarea obligatorie de sănătate și indemnizații, coordonată la 14 iulie 1994, precum și contribuția de solidaritate datorată în temeiul articolului 68 din Legea din 30 martie 1994 privind dispoziții în materie socială – din prestațiile regimurilor de pensii suplimentare din Belgia, care nu constituie legislație în sensul articolului 1 litera (j) primul paragraf din acest regulament, atunci când prestațiile menționate sunt datorate unei persoane îndreptățite care nu are reședința în Belgia și căreia, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (f) din regulamentul menționat, i se aplică legislația privind securitatea socială din statul membru pe teritoriul căruia are reședința?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 9 iunie 2015 – Hecht-Pharma GmbH/Farmacia Hohenzollern, proprietar Winfried Ertelt

(Cauza C-276/15)

(2015/C 294/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hecht-Pharma GmbH

Pârât: Farmacia Hohenzollern, proprietar Winfried Ertelt

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 punctele 1 și 2 din Directiva 2001/83/CE ⁽¹⁾ se opune unei dispoziții naționale precum articolul 21 alineatul 2 punctul 1 din Legea privind medicamentele, potrivit căreia nu este supus autorizării un medicament de uz uman care, dată fiind frecvența dovedită cu care este prescris de medici sau de stomatologi, este preparat în etapele esențiale ale preparării în cadrul activității curente a unei farmacie, într-o cantitate de până la 100 de cutii pe zi și care este destinat eliberării conform autorizației de funcționare a farmaciei?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- 2) Această concluzie este valabilă și atunci când o dispoziție națională precum articolul 21 alineatul 2 punctul 1 din Legea privind medicamentele este interpretată în sensul că nu este supus autorizării un medicament de uz uman care, dată fiind frecvența dovedită cu care este prescris de medici sau de stomatologi, este preparat în etapele esențiale ale preparării în cadrul activității curente a unei farmacie, într-o cantitate de până la 100 de cutii pe zi și care este destinat eliberării conform autorizației de funcționare a farmaciei, în măsura în care medicamentul respectiv fie este eliberat unui anumit pacient pe baza unei prescripții medicale care nu trebuie să existe deja înainte de preparare, fie este preparat în farmacie în conformitate cu prevederile unei farmacopei și este destinat eliberării directe către pacienți?

(¹) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 9 iunie 2015 –
Servoprax GmbH/Roche Diagnostics Deutschland GmbH**

(Cauza C-277/15)

(2015/C 294/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Servoprax GmbH

Pârâtă: Roche Diagnostics Deutschland GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Un terț trebuie să supună un dispozitiv medical de autotestare pentru diagnostic *in vitro* utilizat pentru măsurarea glicemiei, care a fost supus de către producător unei proceduri de evaluare a conformității într-un stat membru A (în speță: în Regatul Unit) în conformitate cu articolul 9 din Directiva 98/79/CE (¹), care poartă marcajul CE prevăzut la articolul 16 din directivă și care îndeplinește cerințele esențiale prevăzute la articolul 3 din directivă și în anexa I la aceasta, unei noi evaluări a conformității sau unei evaluări suplimentare a conformității potrivit articolului 9 din directivă înainte de plasarea pe piață a dispozitivului respectiv într-un stat membru B (în speță: în Republica Federală Germania) în ambalaje pe care sunt menționate indicații în limba oficială a statului membru B, care este diferită de limba oficială a statului membru A (în speță: limba germană în loc de limba engleză), și la care sunt anexate instrucțiuni de folosire în limba oficială a statului membru B în locul limbii oficiale a statului membru A?
- 2) Răspunsul este diferit în această privință în cazul în care instrucțiunile de folosire anexate de terț corespund literal informațiilor utilizate de fabricantul dispozitivului cu ocazia comercializării în statul membru B?

(¹) Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* (JO L 331, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 25, p. 5), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/100/UE a Comisiei din 20 decembrie 2011 (JO L 341, p. 50).

**Recurs introdus la 10 iunie 2015 de Alexandre Borde și de Carbonium împotriva Ordonanței
Tribunalului (Camera a treia) din 25 martie 2015 în cauza T-314/14, Borde și Carbonium/Comisia**

(Cauza C-279/15 P)

(2015/C 294/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Alexandre Borde și Carbonium SAS (reprezentant: A.B.H. Herzberg, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurente solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului din 25 martie 2015 în măsura în care aceasta:
 - respinge acțiunile ca inadmisibile;
 - obligă recurente la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie;
- declararea drept admisibilă a acțiunii în anulare formulate de recurente;
- și
- pronunțarea în ultimă instanță;
- sau, cu titlu subsidiar,
- trimiterea cauzei Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe pe fond;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului pentru ca acesta să examineze problema admisibilității împreună cu examinarea pe fond și să statueze în consecință;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul articolului 184 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurente afirmă că respingerea acțiunii lor în anulare este nelegală deoarece: (i) expunerea situației de fapt de către Tribunal este inexactă și denaturată, încălcând astfel dreptul recurentelor de a fi ascultate; (ii) în aplicarea articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, Tribunalul a limitat în mod eronat categoria actelor supuse căilor de atac numai la actele enumerate la articolul 288 TFUE; (iii) în mod eronat, Tribunalul a constatat că măsurile în litigiu nu constituiau decizii în sensul articolului 288 al patrulea paragraf TFUE; (iv) în aplicarea articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, Tribunalul a considerat în mod eronat ca fiind un element decisiv faptul dacă actul atacat „poate sau nu poate fi desprins de cadrul contractual” fără să țină seama de alte elemente relevante; (v) în aplicarea articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, Tribunalul a aplicat în mod eronat unei cauze tripolare criteriile dezvoltate pentru cauzele bipolare; (vi) Tribunalul a încălcat dreptul recurentelor la o cale de atac jurisdicțională efectivă, astfel cum este garantat de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht München (Germania) la 11 iunie 2015
– Soha Sahyouni/Raja Mamisch**

(Cauza C-281/15)

(2015/C 294/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Soha Sahyouni

Pârât: Raja Mamisch

Întrebările preliminare

1) „Divorțul privat” – în speță cel din fața unei instanțe religioase siriene, în temeiul legii islamice Șaria – intră în domeniul de aplicare al articolului 1 din Regulamentul (UE) nr. 1259/2010 ⁽¹⁾ al Consiliului din 20 decembrie 2010 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în domeniul legii aplicabile divorțului și separării de corp?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1):

a) Articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1259/2010 se aplică și în cazul în care se examinează dacă un divorț poate fi recunoscut pe teritoriul național?

b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2 a):

(1) Trebuie să se ia în considerare în mod abstract o comparație din care rezultă că, deși legea forului garantează accesul la divorț și celuilalt soț, divorțul este, din cauza apartenenței la unul dintre sexe, supus altor condiții de drept procedural și material decât cele privind accesul la divorț al primului soț?

sau

(2) aplicabilitatea normei depinde de faptul dacă legislația străină, care este discriminatorie *in abstracto*, discriminează și în mod concret în speță?

c) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2 b):

Se poate considera un motiv de neaplicare a normei faptul că soțul discriminat a consimțit la divorț – chiar și sub forma primirii unei plăți compensatorii?

⁽¹⁾ JO L 343, p. 10.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Braunschweig (Germania) la 11 iunie 2015 – Queisser Pharma GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-282/15)

(2015/C 294/37)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Braunschweig

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 34, 35 și 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene coroborate cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care interzice producerea, prelucrarea sau introducerea pe piață a unui supliment alimentar cu aminoacizi (în speță L-histidină), cu excepția cazului în care autoritatea națională competentă, care dispune în această privință de o putere de apreciere, acordă în acest scop, în cazul în care sunt îndeplinite și alte anumite condiții de fapt, o derogare pe durată determinată?
- 2) Rezultă din economia articolelor 14, 6, 7, 53 și 55 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare că anumite alimente sau ingrediente alimentare pot fi interzise la nivel național numai dacă sunt îndeplinite condițiile menționate în aceste dispoziții? Este acest fapt contrar unei dispoziții de drept național cum este cea descrisă la prima întrebare?
- 3) Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale cum este cea descrisă la prima întrebare?

⁽¹⁾ JO L 31, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 68.

⁽²⁾ JO L 404, p. 26, 13/vol. 59, p. 102.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 11 iunie 2015 – X, cealaltă parte: Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-283/15)

(2015/C 294/38)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurrent: X

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile TFUE referitoare la libera circulație a persoanelor trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale potrivit căreia un cetățean al Uniunii Europene, care locuiește în Spania și ale cărui venituri profesionale sunt impozitate în proporție de aproximativ 60 % de Țările de Jos și în proporție de aproximativ 40 % de Elveția, nu poate deduce din veniturile sale profesionale impozitate în Țările de Jos veniturile sale negative obținute de pe urma locuinței situate în Spania al cărei proprietar este și pe care o utilizează în scop personal, chiar dacă acesta obține în statul de reședință, Spania, un venit atât de redus încât veniturile negative menționate anterior nu pot conduce în exercițiul financiar respectiv la o reducere fiscală în statul de reședință?

- 2) a) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: fiecare stat membru în care cetățeanul Uniunii realizează o parte din veniturile sale este obligat să țină seama, în acest caz, de totalitatea veniturilor negative menționate anterior? Sau această obligație incumbă numai unuia dintre respectivele state în care se desfășoară activitatea profesională și, în caz afirmativ, căruia dintre acestea? Ori fiecare stat în care se desfășoară activitatea profesională (cu excepția statului de reședință) trebuie să permită deducerea unei părți din aceste venituri negative? În ultimul caz menționat, cum trebuie stabilită această parte deductibilă?
- b) În acest context, prezintă relevanță statul membru în care se desfășoară efectiv munca sau statul membru care este competent să impoziteze veniturile obținute din munca respectivă?
- 3) Răspunsul la întrebările formulate la punctul 2 este diferit, în cazul în care unul dintre statele în care cetățeanul Uniunii obține veniturile sale este Elveția care nu este un stat membru al Uniunii Europene și nici nu face parte din Spațiul Economic European?
- 4) În acest context, în ce măsură prezintă relevanță aspectul dacă legislația statului membru de reședință al persoanei interesate (în speță: Spania) prevede posibilitatea deducerii dobânzilor ipotecare aferente locuinței proprii a persoanei interesate, precum și posibilitatea de a compensa pierderile fiscale aferente acesteia, înregistrate în exercițiul financiar respectiv, cu eventuale venituri obținute din acest stat în anii următori?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht München (Germania) la 15 iunie 2015 –
Medical Imaging Systems GmbH (MIS)/Hauptzollamt München**

(Cauza C-288/15)

(2015/C 294/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Medical Imaging Systems GmbH (MIS)

Pârât: Hauptzollamt München

Întrebările preliminare

Pentru clasificarea unui articol la subpoziția 6211 33 10 00 0 „Îmbrăcăminte de lucru” din Nomenclatura combinată ⁽¹⁾ sunt determinante exclusiv aspectul exterior sau destinația, ori, prin aplicarea regulii generale 3 litera (b), trebuie luate în considerare componentele care îi conferă articolului caracterul său esențial?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012 (JO L 304, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský súd v Prešove (Republica Slovacă) la 15 iunie
2015 – Jozef Grundza**

(Cauza C-289/15)

(2015/C 294/40)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Partea din procedura principală

Jozef Grundza

Întrebarea preliminară

Articolul 7 alineatul (3) și articolul 9 alineatul (1) litera (d) din Decizia-cadru ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se consideră îndeplinită condiția dublei incriminări numai în cazul în care faptele la care se referă hotărârea care urmează a fi recunoscută constituie *in concreto*, respectiv pe baza unei evaluări concrete a faptelor respective, o infracțiune (indiferent de elementele sale constitutive sau de denumirea sa) inclusiv în sensul legii statului de executare, sau, pentru a îndeplini această condiție, este suficient ca faptele în cauză să constituie în general (*in abstracto*) o infracțiune și în conformitate cu legea statului de executare?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană (JO L 327, p. 27).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vergabekammer Südbayern (Germania) la 16 iunie 2015 –
Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg**

(Cauza C-292/15)

(2015/C 294/41)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Vergabekammer Südbayern

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hörmann Reisen GmbH

Pârâți: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Întrebările preliminare

- 1) În cazul unei proceduri de atribuire conform articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ coroborat cu Directiva 2004/18/CE ⁽²⁾ sau cu Directiva 2014/24/UE ⁽³⁾ se aplică, în principiu, numai dispozițiile acestor directive, astfel încât trebuie înlăturată aplicarea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 care derogă de la prevederile directivelor menționate?
- 2) Potrivit acestei interpretări, legalitatea subcontractării în cazul unei proceduri de atribuire conform articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 coroborat cu Directiva 2004/18/CE sau cu Directiva 2014/24/UE se apreciază exclusiv prin aplicarea regulilor stabilite de Curtea de Justiție în legătură cu Directiva 2004/18/CE și a dispozițiilor articolului 63 alineatul (2) din Directiva 2014/24/UE sau, prin derogare de la acestea, autoritatea contractantă poate să impună ofertanților o cotă procentuală de prestare a serviciilor de către ei înșiși, conform articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007, iar nu prin intermediul unor subcontractanți (raportată la kilometraj), chiar și în cazul unei astfel de proceduri de atribuire?

- 3) Pentru situația în care articolul 4 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 se aplică procedurilor de atribuire conform articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 coroborat cu Directiva 2004/18/CE sau cu Directiva 2014/24/UE, autoritatea contractantă este liberă să stabilească cota de prestare proprie, având în vedere considerentul (9) al Regulamentului (CE) nr. 1370/2007, astfel încât impunerea de către autoritatea contractantă a unei cote de prestare proprie de 70 % din kilometraj să poată fi pe deplin justificată?

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, p. 1).
- (²) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).
- (³) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, p. 65).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sø- og Handelsretten (Danemarca) la 18 iunie 2015 –
Ferring Lægemedler A/S care acționează în numele Ferring B. V./Orifarm A/S**

(Cauza C-297/15)

(2015/C 294/42)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Sø- og Handelsretten

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ferring Lægemedler A/S care acționează în numele Ferring B. V.

Pârâtă: Orifarm A/S

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2008/95/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci și jurisprudența aferentă trebuie interpretate în sensul că titularul unei mărci se poate opune în mod legal comercializării în continuare a unui medicament de către un importator paralel, atunci când importatorul a reambalat medicamentul într-un ambalaj exterior nou și a reamplasat marca în situația în care titularul mărcii a comercializat medicamentul în pachete cu același volum și aceleași dimensiuni în toate țările SEE în care se vinde medicamentul?
- 2) Răspunsul la prima întrebare este diferit dacă titularul mărcii a comercializat medicamentul atât în țara de export, cât și în țara de import în pachete având două dimensiuni diferite (pachete cu 10 bucăți și pachete cu o bucată), iar importatorul a achiziționat pachete cu 10 bucăți din țara de export și le-a reambalat în pachete cu o bucată, pe care marca a fost reamplasată înainte ca produsele să fie comercializate în țara de import?

(¹) – JO L 299, p. 25.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif (Luxemburg) la 19 iunie 2015 –
Charles Kohll și Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des contributions directes**

(Cauza C-300/15)

(2015/C 294/43)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Charles Kohll și Sylvie Kohll-Schlesser

Pârât: Directeur de l'administration des contributions directes

Întrebarea preliminară

Principiul liberei circulații a lucrătorilor, înscris, printre altele, la articolul 45 TFUE, se opune dispozițiilor articolului 139ter alineatul 1 din Legea modificată din 4 decembrie 1967 privind impozitul pe venit în măsura în care acestea rezervă beneficiul creditului fiscal prevăzut la articolul respectiv persoanelor care dețin o fișă de reținere a impozitului?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 19 iunie 2015 – Marc Soulier, Sara Doke/ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre

(Cauza C-301/15)

(2015/C 294/44)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Marc Soulier, Sara Doke

Pârâți: ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre

Întrebările preliminare

Dispozițiile Directivei 2001/29/CE din 22 mai 2001 ⁽¹⁾ menționate anterior se opun posibilității ca o reglementare precum cea analizată la punctul 1 din prezenta decizie să acorde unor societăți certificate de colectare și de distribuire a drepturilor de autor exercitarea dreptului de a autoriza reproducerea și reprezentarea în format digital a „cărților indisponibile”, acordând totodată autorilor cărților respective sau avânzilor-cauză ai acestora dreptul de a se opune sau de a suspenda această exercitare în condițiile definite de reglementarea în cauză?

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona (Spania) la 19 iunie 2015 – Correos y Telégrafos S.A./Ayuntamiento de Vila Seca

(Cauza C-302/15)

(2015/C 294/45)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Correos y Telégrafos S.A.

Pârâtă: Ayuntamiento de Vila Seca

Întrebarea preliminară

Articolul 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolul 7 din Directiva 2008/6/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE ⁽²⁾ cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității se opun unei legislații naționale care prevede, drept mijloc de finanțare a serviciului poștal universal, scutirea de la plata taxelor aferente activității acestuia?

⁽¹⁾ JO L 52, p. 3.

⁽²⁾ JO L 15, p. 14, Ediție specială, 6/vol. 3, p. 12.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 24 iunie 2015 – Delta Air Lines Inc/Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen

(Cauza C-305/15)

(2015/C 294/46)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Apelantă: Delta Air Lines Inc.

Intimați: Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 5 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 trebuie să fie interpretate în sensul că, în temeiul regulamentului menționat, pasagerii unei companii aeriene pot avea dreptul la mai multe compensații pentru aceeași rezervare, atunci când zborul pe care operatorul de transport aerian i-a redirecționat este anulat sau întârziat cu mai mult de trei ore, cu rezultatul că compensația prevăzută la articolul 7 din regulament nu este fixă, ci depinde de numărul de anulări sau de importanța anulării și, prin urmare, de durata întârzierii?

- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, cum se poate concilia acesta cu principiul stabilit în Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2009, Sturgeon și alții, C-402/07 și C-432/07, EU:C:2009:716, potrivit căruia articolul 5 din regulamentul menționat trebuie să fie interpretat în sensul că pasagerii zborurilor întârziate pot să fie asimilați pasagerilor zborurilor anulate în vederea aplicării dreptului de compensare, în condițiile în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în Hotărârea din 23 octombrie 2012, Nelson și alții, C-581/10 și C-629/10, EU:C:2012:657 că întârzierile cu o durată de peste trei ore nu este luată în considerare pentru calcularea compensației forfetare?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, 7/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 25 iunie 2015 – Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited, succesoare în drepturi a Sony France SA

(Cauza C-310/15)

(2015/C 294/47)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamant: Vincent Deroo-Blanquart

Pârâtă: Sony Europe Limited, succesoare în drepturi a Sony France SA

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 5 și 7 din Directiva 2005/29 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori (¹) trebuie interpretate în sensul că constituie o practică comercială neloială înșelătoare oferta comună care constă în vânzarea unui calculator pe care se află programe informatice preinstalate atunci când producătorul calculatorului a furnizat, prin intermediul revânzătorului, informații cu privire la fiecare dintre programele informatice preinstalate, însă nu a precizat costul fiecăruia dintre aceste elemente?
- 2) Articolul 5 din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că constituie o practică comercială neloială oferta comună care constă în vânzarea unui calculator pe care se află programe informatice preinstalate, atunci când producătorul nu oferă altă opțiune consumatorului decât aceea de a accepta aceste programe informatice sau de a obține revocarea vânzării?
- 3) Articolul 5 din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că constituie o practică comercială neloială oferta comună care constă în vânzarea unui calculator pe care se află programe informatice preinstalate, atunci când consumatorul se află în imposibilitatea de a obține de la același producător un calculator pe care nu sunt instalate programe informatice?

(¹) JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260, rectificare în JO 2013, L 129, p. 40.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 25 iunie 2015 – TrustBuddy AB/Lauri Pihlajaniemi

(Cauza C-311/15)

(2015/C 294/48)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurentă: TrustBuddy AB

Intimat: Lauri Pihlajaniemi

Întrebarea preliminară

Articolul 3 litera (b) din Directiva 2008/48/CE⁽¹⁾ privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că un creditor înseamnă și o întreprindere care se adresează consumatorilor pe internet pentru a le propune vânzarea de credite între persoane fizice („peer-to-peer”) și care, deși fondurile de finanțare provin de la persoane fizice anonime și rămân separate de patrimoniul întreprinderii, exercită, în raport cu consumatorii, un drept de decizie asupra condițiilor creditului, asupra acordării și recuperării acestuia, drept care revine de regulă creditorului?

⁽¹⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de commerce de Paris (Franța) la 25 iunie 2015 – Eco-Emballages SA/Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS

(Cauza C-313/15)

(2015/C 294/49)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de commerce de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Eco-Emballages SA

Pârâte: Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS

Întrebarea preliminară

Noțiunea de ambalaj, astfel cum este definită la articolul 3 din Directiva 94/62/CE, modificată prin Directiva 2004/12/CE ⁽¹⁾, include „mandrinele” (rulourile, tuburile și cilindrii) pe care sunt înfășurate materiale flexibile, precum hârtia, folia de plastic, vândute consumatorilor?

⁽¹⁾ Directiva 2004/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile din ambalaje (JO L 47, p. 26, Ediție specială, 13/vol. 43 p. 337).

Acțiune introdusă la 26 iunie 2015 – Comisia Europeană/Republica Franceză**(Cauza C-314/15)**

(2015/C 294/50)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a asigurat tratarea secundară sau echivalentă a apelor urbane reziduale provenind din 15 aglomerări cu un echivalent-locuitor cuprins între 10 000 și 15 000 pentru toate evacuările în afara zonelor sensibile, respectiv un echivalent-locuitor cuprins între 2 000 și 10 000 pentru toate evacuările, în apele dulci și în estuare, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (3) din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ⁽¹⁾.
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea sa, Comisia reproșează Republicii Franceze faptul că nu a pus în aplicare în mod corect, în 15 aglomerări, prevederile Directivei 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale.

În temeiul articolului 4 alineatele (1) și (3) din Directiva 91/271/CEE, aglomerările al căror echivalent-locuitor (EL) este cuprins între 10 000 și 15 000 pentru toate evacuările în afara zonelor sensibile, respectiv un echivalent-locuitor cuprins între 2 000 și 10 000 pentru toate evacuările, în apele dulci și în estuare, trebuiau să fie echipate cu sisteme de colectare, iar apele reziduale trebuiau să facă obiectul unei tratări secundare sau al unei tratări echivalente cel târziu până la 31 decembrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Luxemburg) la 29 iunie 2015 – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/État du Grand-duché de Luxembourg**(Cauza C-321/15)**

(2015/C 294/51)

*Limba de procedură: franceza***Instanța de trimitere**

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Pârât: État du Grand-duché de Luxembourg

Întrebarea preliminară

Articolul 13 alineatul 6 din Legea modificată din 23 decembrie 2004 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, în măsura în care permite ministrului competent să solicite restituirea fără compensație totală sau parțială a cotelor alocate în conformitate cu articolul 12 alineatele 2 și 4 din aceeași lege, dar neutilizate, este conform cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului ⁽¹⁾, și mai ales cu economia sistemului de comercializare a cotelor prevăzut în directiva menționată, această întrebare incluzând pe aceea privind existența efectivă, iar, în caz afirmativ, calificarea restituirii cotelor alocate dar neutilizate, precum și pe aceea a unei eventuale calificări drept bunuri a unor astfel de cote?

⁽¹⁾ JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 2 iulie 2015 – TDC A/S
mod Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet**

(Cauza C-327/15)

(2015/C 294/52)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TDC A/S

Pârâți: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2002/22/CE din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (denumită în continuare „Directiva privind serviciul universal”) ⁽¹⁾, în special articolul 32 din aceasta, se opune adoptării de către un stat membru a unor norme care nu permit unei întreprinderi să formuleze o cerere împotriva unui stat membru în vederea recuperării separate a costurilor nete ale furnizării de servicii suplimentare obligatorii, care nu sunt incluse în capitolul II din directivă, în măsura în care profiturile întreprinderii rezultate din alte servicii, care sunt incluse în obligația de serviciu universal a întreprinderii potrivit capitolului II al directivei, depășesc pierderile legate de furnizarea unor servicii suplimentare obligatorii?
- 2) Directiva privind serviciul universal se opune adoptării de către un stat membru a unor norme potrivit cărora întreprinderile au dreptul la acoperirea de către statul membru a costului net al furnizării unor servicii suplimentare obligatorii care nu sunt incluse în capitolul II din această directivă numai în cazul în care costul net constituie o îndatorire nejustificată pentru întreprinderile în discuție?

- 3) Dacă răspunsul la a doua întrebare este negativ, poate statul membru să decidă că nu există nicio îndatorire nejustificată legată de furnizarea unui serviciu suplimentar obligatoriu care nu este inclus în capitolul II din Directiva privind serviciul universal dacă întreprinderea, în ansamblul său, a obținut un profit din furnizarea tuturor acelor servicii pentru care există obligația de serviciu universal, inclusiv din furnizarea de servicii pe care întreprinderea le-ar fi furnizat și în cazul în care nu ar fi fost operator de serviciu universal?
- 4) Directiva privind serviciul universal se opune adoptării de către un stat membru a unor norme potrivit cărora costul net suportat de o întreprindere desemnată legat de furnizarea serviciului universal, în conformitate cu capitolul II din această directivă, trebuie calculat ca fiind diferența dintre toate veniturile și costurile legate de furnizarea serviciului în discuție, inclusiv a veniturilor și a costurilor pe care întreprinderea le-ar fi înregistrat și în cazul în care nu ar fi fost operator de serviciu universal?
- 5) În cazul în care normele naționale în cauză (a se vedea prima – a patra întrebare) sunt aplicate unui serviciu suplimentar obligatoriu care trebuie furnizat nu numai în Danemarca, ci atât în Danemarca, cât și în Groenlanda, care, în conformitate cu anexa II la TFUE este o țară sau un teritoriu de peste mări, răspunsurile la prima – a patra întrebare se aplică de asemenea componentei cerinței referitoare la Groenlanda, în cazul în care serviciul este încredințat de autoritățile daneze unei întreprinderi cu sediul în Danemarca, iar întreprinderea respectivă nu are niciun fel de alte activități în Groenlanda?
- 6) Care este relevanța articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 108 alineatul (3) TFUE, precum și a Deciziei Comisiei din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) [TFUE] în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general ⁽²⁾ pentru răspunsurile la prima – a cincea întrebare?
- 7) Care este relevanța principiului denaturării minime a concurenței, conținut, printre altele, în articolul 1 alineatul (2), în articolul 3 alineatul (2) și în considerentele (4), (18), (23) și (26), precum și în anexa IV partea B la Directiva privind serviciul universal pentru răspunsurile la prima – a cincea întrebare?
- 8) Dacă dispozițiile Directivei privind serviciul universal se opun unor regimuri naționale precum cele la care se referă prima, a doua și a patra întrebare, atunci aceste prevederi sau interdicții au efect direct?
- 9) Ce alți factori specifici ar trebui luați în considerare atunci când se evaluează dacă un termen de depunere a cererilor, astfel cum este cel descris la punctul 3.17, precum și aplicarea sa, sunt în concordanță cu principiile cooperării loiale, echivalenței și efectivității din dreptul Uniunii?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213.

⁽²⁾ JO L 7, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 3 iulie 2015 – Maria Cristina Elisabetta Ornano/Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

(Cauza C-355/15)

(2015/C 294/53)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Maria Cristina Elisabetta Ornano

Pârât: Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

Întrebarea preliminară

- 1) Articolul 11 primul paragraf punctul 1, punctul 2 litera (b) și punctul 3 și ultimul și penultimul considerent ale Directivei 92/85/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 19 octombrie 1992, precum și articolul 157 TFUE (ex-articolul 141 TCE) alineatele (1), (2) și (4), articolul 158 TFUE (ex-articolul 142 TCE), care prevede că „[s]tatele membre se obligă să mențină echivalența care există în privința regimurilor concediilor plătite”, articolul 2 alineatul (2) litera (c) și articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/54 ⁽²⁾, coroborate între ele, precum și articolul 15 și considerentele (23) și (24) ale Directivei 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 și, în sfârșit, articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene 2000/C 364/01 se opun unei reglementări naționale care, în temeiul articolului 3 primul paragraf din Legea nr. 27 din 19 februarie 1981, în versiunea anterioară modificării introduse prin articolul 1 alineatul 325 din Legea nr. 311 din 30 decembrie 2004, nu permite plata indemnizației prevăzute la acest articol pentru perioadele de concediu de maternitate obligatoriu anterioare datei de 1 ianuarie 2005?

⁽¹⁾ Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262).

Recurs introdus la 6 iulie 2015 de Ombudsmanul European împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 29 aprilie 2015 în cauza T-217/11, Staelen/Ombudsmanul European

(Cauza C-337/15 P)

(2015/C 294/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Ombudsmanul European (reprezentant: G. Grill, agent)

Cealaltă parte din procedură: Claire Staelen

Concluziile recurrentului

Cu titlu principal:

- anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-217/11 (1) în ceea ce privește concluzia că (a) Ombudsmanul a săvârșit mai multe nelegalități care constituie încălcări suficient de grave ale dreptului Uniunii, (b) că a fost stabilit caracterul real al unui prejudiciu moral și (c) că există o legătură de cauzalitate între nelegalitățile identificate de Tribunal și acest prejudiciu moral și (2) în ceea ce privește obligarea Ombudsmanului la plata unei despăgubiri de 7 000 de euro;

- respingerea cererii introductive ca nefondată în măsura în care Hotărârea Tribunalului este anulată;

cu titlu subsidiar:

- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului în măsura în care Hotărârea Tribunalului este anulată; și
- soluționarea justă și echitabilă a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Ombudsmanul invocă motive întemeiate pe mai multe erori de drept.

În primul rând, acesta apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că o simplă încălcare a principiului diligenței este suficientă pentru stabilirea unei încălcări suficient de grave. Ombudsmanul apreciază că această teză a Tribunalului nu este în conformitate cu jurisprudența în materia răspunderii extracontractuale, care ar impune să fie stabilită o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept având ca obiect acordarea de drepturi particularilor și care ar sublinia că criteriul decisiv care permite să se considere că această condiție este îndeplinită este cel al nerespectării vădite și grave de către instituția în cauză a limitelor impuse puterii sale de apreciere. Tribunalul ar omite să ia în considerare caracteristicile specifice ale funcției Ombudsmanului, îndeosebi faptul că acesta dispune de o marjă foarte largă de apreciere în desfășurarea anchetelor.

În al doilea rând, Ombudsmanul contestă de asemenea modul de interpretare de către Tribunal a faptului că, atunci când efectuează o anchetă, iar o instituție îi furnizează o explicație care i se pare convingătoare, acest lucru nu îl scutește de răspunderea de a se asigura că faptele pe care se bazează această explicație sunt dovedite, îndeosebi atunci când explicația constituie singurul temei al constatării de către acesta a inexistenței unui caz de administrare defectuoasă. Ombudsmanul apreciază astfel că instituțiile sunt obligate să îi furnizeze date corecte și că este deci legitim ca el să își întemeieze concluziile pe informațiile care îi sunt transmise, atât timp cât nu există alte elemente care să poată pune la îndoială fiabilitatea informațiilor transmise. Din acest punct de vedere, Ombudsmanul susține că nu avea nici un motiv să se teamă că informațiile transmise nu corespundeau situației de fapt.

În al treilea rând, deși Ombudsmanul împărtășește constatarea Tribunalului, potrivit căreia anumite răspunsuri ale Ombudsmanului au fost formulate într-un termen nerezonabil, Ombudsmanul contestă faptul că această încălcare a dreptului Uniunii care îi este imputabilă poate fi calificată drept suficient de gravă. Prin urmare, nu poate fi angajată răspunderea extracontractuală a Uniunii.

În al patrulea rând, Ombudsmanul apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a dat nicio explicație cu privire la calificarea drept prejudiciu moral a atingerii aduse încrederii doamnei Staelen în serviciul Ombudsmanului.

În ultimul rând, Ombudsmanul contestă existența unei legături de cauzalitate între nelegalitățile care îi sunt imputate și pierderea de către doamna Staelen a încrederii în serviciul acestuia.

**Recurs introdus la 7 iulie 2015 de Claire Staelen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra)
din 29 aprilie 2015 în cauza T-217/11, Staelen/Ombudsmanul European**

(Cauza C-338/15 P)

(2015/C 294/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Claire Staelen (reprezentant: V. Olona, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Ombudsmanul European

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 29 aprilie 2015, pronunțată în cauza T-217/11 (Staelen/Ombudsmanul European);
- prin urmare, admiterea cererii recurente privind repararea prejudiciului moral suferit ca urmare a acțiunilor întreprinse împotriva sa, până la concurența unei sume estimate de recurentă la 50 000 de euro;

- pronunțarea unei hotărâri în conformitate cu concluziile formulate de recurentă în primă instanță, cu excepția cererii sale de reparare a prejudiciului material;
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața ambelor instanțe.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă șase motive în susținerea recursului, întemeiate în același timp pe erori de drept și pe denaturarea situației de fapt.

În primul rând, recurenta apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, precum și o denaturare a situației de fapt considerând că recurenta ar fi refuzat ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului. Tribunalul ar fi denaturat de asemenea obiectul plângerii.

În al doilea rând, ea susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a interpretat în mod eronat articolul 228 TFUE, precum și Decizia 94/262 ⁽¹⁾, lipsindu-le de efect util.

În al treilea rând, ea arată că Tribunalul a denaturat situația de fapt în privința discriminării ca urmare a înscrierii pe lista de candidați eligibili.

În al patrulea rând, ea impută Tribunalului că a denaturat situația de fapt și a săvârșit o eroare de drept considerând că Ombudsmanul nu și-a încălcat obligația de transparență și de diligență.

În al cincilea rând, ea reproșează Tribunalului că a înlăturat aplicarea deciziei Președintelui Parlamentului European din 23 februarie 2003, precum și codul bunei conduite administrative.

În ultimul rând, ea consideră că Tribunalul a reținut în mod eronat că Ombudsmanul nu avea obligația de a examina distrugerea integrală a dosarului de concurs al acesteia.

⁽¹⁾ Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom a Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului (JO L 113, p. 15, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 132).

Recurs introdus la 10 iulie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 29 aprilie 2015 în cauza T-470/11, Total și Elf Aquitaine/Comisia

(Cauza C-351/15 P)

(2015/C 294/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Bottka și F. Dintilhac, agenți)

Celelalte părți din procedură: Total SA, Elf Aquitaine SA

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 29 aprilie 2015, pronunțată în cauza T-470/11;
- declararea inadmisibilității acțiunii formulate în fața Tribunalului;
- obligarea intimatelor la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Comisia invocă următoarele trei motive.

Potrivit primului și celui de al doilea motiv de recurs, hotărârea atacată respinge eronat inadmisibilitatea acțiunii invocate de Comisie. În cadrul primului motiv al recursului, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că scrisorile contabilului Comisiei din 24 iunie și 8 iulie 2011 produc efecte juridice obligatorii. Scrisorile contabilului sunt astfel simple cereri de plată în executarea Deciziei Metacrilați și de pregătire a unei eventuale executări silită a acesteia ca urmare a hotărârii Tribunalului pronunțate în cauza T-217/06 ⁽¹⁾ prin care s-a redus cuantumul amenzii aplicate societății Arkema, în timp ce hotărârea pronunțată în aceeași zi în cauza T-206/06 ⁽²⁾ (confirmată mai târziu prin ordonanța Curții dată în cauza C-421/11 P ⁽³⁾) a menținut amenzile pârâtelor. Scrisorile contabilului nu reprezintă încă executarea silită și nu stabilesc, așadar, o „poziție definitivă” a Comisiei. În plus, scrisorile contabilului nu produc efecte juridice obligatorii distincte de cele ale Deciziei Metacrilați, care nu mai poate fi contestată ca urmare a epuizării căilor de atac ale pârâtelor. Cel de al doilea motiv al recursului este întemeiat pe faptul că hotărârea atacată nu respectă principiile litispendenței și autorității de lucru judecat care decurg din ordonanța Curții dată în cauza C-421/11 P.

În sfârșit, al treilea motiv al recursului, cu privire la motivarea contradictorie, este prezentat cu titlu subsidiar, pentru situația în care Curtea ar respinge primele două motive. Tribunalul a constatat în mod eronat la punctul 113 că creanța Comisiei atât față de Arkema, cât și față de toți codebitorii solidari fusese integral plătită, deși Tribunalul observase în mod corect la punctul 9 că Arkema regreta că nu poate autoriza Comisia să rețină nicio sumă în ipoteza în care acțiunea sa în fața instanței comunitare ar fi admisă. Această motivare contradictorie afectează raționamentul Tribunalului pe fondul cauzei și constituie un motiv suficient de anulare a hotărârii atacate.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2011:251.

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2011:250.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2012:60.

Recurs formulat la 13 iulie 2015 de Bank of Industry and Mine împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 29 aprilie 2015 în cauza T-10/13, Bank of Industry and Mine/Consiliul

(Cauza C-358/15 P)

(2015/C 294/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Bank of Industry and Mine (reprezentanți: E. Rosenfeld și S. Perrotet, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

- anularea hotărârii pronunțate de Camera întâi a Tribunalului Uniunii Europene în cauza T-10/13, notificată recurente la 5 mai 2015, prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de societatea Bank of Industry and Mine în cauza menționată și a obligat-o la plata integralității cheltuielilor de judecată;
- admiterea concluziilor formulate de recurentă în primă instanță;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă șapte motive în susținerea recursului formulat.

În primul rând, recurenta apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat, la punctul 99 din decizia sa, că Decizia 2012/635 ⁽¹⁾ a fost adoptată de Consiliu în temeiul articolului 29 TUE și atunci când a concluzionat, la punctul 101, că nu era necesar ca această decizie să fie supusă cerințelor impuse la articolul 215 alineatul (2) TFUE. Tribunalul ar fi săvârșit de asemenea o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 105 din decizia sa, că Consiliul era îndreptățit să prevadă competențe de punere în aplicare în conformitate cu dispozițiile articolului 291 alineatul (2) TFUE. În plus, Consiliul ar fi efectuat o altă eroare de drept atunci când a considerat că condițiile prevăzute pentru a recurge la articolul 291 alineatul (1) TFUE erau îndeplinite. Articolul 215 TFUE ar fi, astfel, singura procedură aplicabilă în materie de măsuri restrictive. Prin urmare, articolul 291 alineatul (2) TFUE nu s-ar putea aplica, cu atât mai mult cu cât acest articol nu s-ar aplica decât unor măsuri care necesită măsuri de punere în aplicare. Or, măsurile de înghețare a fondurilor ar fi, prin natura lor, măsuri de punere în aplicare. În consecință, din punct de vedere material ele nu ar putea intra în domeniul de aplicare al articolului 291 alineatul (2) TFUE. În plus, condițiile impuse pentru a recurge la articolul 291 alineatul (2) TFUE nu ar fi îndeplinite, întrucât Consiliul nu ar fi justificat în mod corespunzător, în deciziile atacate, recurgerea la această procedură.

În al doilea rând, recurenta reproșează de asemenea Tribunalului faptul că a considerat că articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413 ⁽²⁾, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/35 ⁽³⁾ și prin Decizia 2012/635, precum și articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012 ⁽⁴⁾ nu încălcau principiile securității și previzibilității juridice, al proporționalității, nici dreptul de proprietate. Criteriul importanței cantitative și calitative vizate la punctul 79 din decizia Tribunalului nu ar figura în actele contestate. Prin urmare, Tribunalul l-ar fi inventat în scopul validării actelor atacate. În plus, acest criteriu ar fi, în sine, vag, imprecis și disproporționat. Prin urmare, cu prețul unei erori de drept a considerat Tribunalul că faptul că recurenta plătea o contribuție statului iranian constituia un sprijin în sensul actelor atacate.

În al treilea rând, recurenta reproșează Tribunalului faptul că a săvârșit o eroare de drept la punctele 135 și 136 din hotărârea sa atunci când a statuat că actele contestate erau suficient motivate, în timp ce Tribunalul ar fi recunoscut el însuși, la punctul 134 din hotărârea menționată, că actele atacate nu indicau domeniul de aplicare și modalitățile sprijinului care îi era imputat. De asemenea, recurenta nu ar fi fost în măsură să înțeleagă din lectura actelor contestate motivele pentru care a fost sancționată, ceea ce ar demonstra o motivare insuficientă.

În al patrulea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctul 163 din decizia sa, că neexaminarea situației recurente în termenul solicitat nu era de natură să atragă nelegalitatea menținerii acesteia pe lista entităților sancționate, deși această obligație ar fi o obligație strict obiectivă.

În al cincilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că deciziile atacate nu aduceau atingere drepturilor fundamentale ale recurente și nu erau disproporționate, în timp ce deciziile atacate erau vagi și imprecise. În mod asemănător, criteriul importanței cantitative și calitative desprins de Tribunal ar fi în mod intrinsec arbitrar.

În al șaselea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept la punctele 179 și 183 din hotărârea sa, considerând că recurenta acorda un sprijin guvernului iranian pentru motivul că plătea o contribuție obligatorie, în timp ce această contribuție nu ar fi decât o impozitare și recurenta s-ar afla în aceeași situație cu un simplu contribuabil.

În ultimul rând, Tribunalul ar fi omis să constate că Consiliul a încălcat principiul nediscriminării și a sancționat recurenta întrucât plătea o contribuție statului iranian, iar nu toate întreprinderile supuse acestei contribuții.

⁽¹⁾ Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 58).

⁽²⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).

⁽³⁾ Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 22).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

**Recurs introdus la 13 iulie 2015 de The National Iranian Gas Company împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera întâi) din 29 aprilie 2015 în cauza T-9/13, The National Iranian Gas Company/
Consiliul**

(Cauza C-359/15 P)

(2015/C 294/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: The National Iranian Gas Company (reprezentanți: E. Rosenfeld și S. Perrotet, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii pronunțate de Camera întâi a Tribunalului Uniunii Europene în cauza T-9/13, notificată recurente la 5 mai 2015, prin care Tribunalul a respins cererea introductivă de anulare formulată de societatea National Iranian Gas Company în cauza menționată și a condamnat-o la plata unei treimi din cheltuielile de judecată;
- admiterea concluziilor formulate de recurentă în primă instanță;
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă opt motive în susținerea recursului său.

În primul rând, recurenta consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept constatând, la punctul 82 din hotărârea pronunțată, că Decizia 2012/635 ⁽¹⁾ fusese adoptată de Consiliu în temeiul articolului 29 TUE și concluzionând, la punctul 84, că această decizie nu trebuia să îndeplinească cerințele adoptate prin articolul 215 alineatul (2) TFUE. Tribunalul ar fi săvârșit de asemenea o eroare de drept statuând, la punctul 90 din hotărârea pronunțată, că Consiliul avea dreptul să prevadă competențele de executare conform dispozițiilor articolului 291 alineatul (2) TFUE. În plus, Consiliul ar fi săvârșit o altă eroare de drept considerând că condițiile prevăzute pentru recurgerea la articolul 291 alineatul (1) TFUE erau îndeplinite. Articolul 215 TFUE ar fi, astfel, singura procedură aplicabilă în materia măsurilor restrictive. Prin urmare, articolul 291 alineatul (2) TFUE nu putea să se aplice, în măsura în care acest articol nu s-ar aplica decât măsurilor care necesită măsuri de executare. Or, măsurile de înghețare de fonduri ar fi, prin natura lor, măsuri de executare. Ele nu ar putea, prin urmare, să intre, din punct de vedere material, în domeniul de aplicare al articolului 291 alineatul (2) TFUE. În plus, condițiile impuse pentru a recurge la articolului 291 alineatul (2) TFUE nu ar fi îndeplinite, întrucât, în deciziile atacate, Consiliul nu ar fi justificat în mod temeinic recurgerea la această procedură.

În al doilea rând, recurenta reproșează Tribunalului și că a considerat că articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413 ⁽²⁾, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/35 ⁽³⁾ și prin Decizia 2012/635, precum și articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012 ⁽⁴⁾, nu încălcau principiile securității și previzibilității juridice, proporționalității, precum și dreptul de proprietate. Criteriul importanței cantitative și calitative, vizat la punctul 61 din hotărârea Tribunalului, nu figura în actele contestate. Tribunalul l-ar fi creat, prin urmare, din orice înscris în scopul de a valida actele atacate. În plus, acest criteriu ar fi, prin el însuși, vag, imprecis și disproporționat. În consecință, Tribunalul a considerat în urma unei erori de drept că faptul că recurenta plătește o contribuție statului iranian reprezenta o susținere în sensul actelor atacate.

În al treilea rând, recurenta reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept la punctele 116 și 117 din hotărârea pronunțată, considerând că actele atacate erau motivate în mod suficient, în timp ce Tribunalul ar fi recunoscut el însuși, la punctul 115 din hotărârea menționată, că actele atacate nu menționau întinderea și modalitățile de susținere care i se imputau. În plus, recurenta nu ar fi fost în măsură să înțeleagă, în urma lecturii actelor atacate, motivele pentru care fusese sancționată, ceea ce ar demonstra o motivare insuficientă.

În al patrulea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept considerând, la punctul 141 din hotărârea pronunțată, că lipsa unei reexaminări a situației recurente în termenul acordat nu era de natură să determine nelegalitatea menținerii acestora pe lista entităților sancționate, în condițiile în care această obligație ar fi o obligație strict obiectivă.

În al cincilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept considerând că deciziile atacate nu ar aduce atingere drepturilor fundamentale ale recurente și nu ar fi disproportionale, deși hotărârile atacate fuseseră vagi și imprecise. Similar, criteriul importanței cantitative și calitative formulat de Tribunal ar fi în sine arbitrar.

În al șaselea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept la punctele 163 și 164 din hotărârea pronunțată, considerând că recurenta sprijinea guvernul iranian pentru motivul că aceasta plătea o contribuție obligatorie, în condițiile în care această contribuție nu ar fi decât un impozit, iar recurenta ar avea o situație similară cu cea a unui simplu contribuabil.

În al șaptelea rând, Tribunalul ar fi omis să constate că Consiliul a încălcat principiul nediscriminării sancționând recurenta pentru că a plătit o contribuție statului iranian, iar nu toate întreprinderile care plăteau această contribuție.

În ultimul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept procedând la punctul 159 din hotărâre la o substituie de motive.

- (¹) Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 58).
- (²) Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).
- (³) Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 22).
- (⁴) Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

Recurs introdus la 15 iulie 2015 de Republica Franceză împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 30 aprilie 2015 în cauza T-259/13, Franța/Comisia

(Cauza C-373/15 P)

(2015/C 294/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Republica Franceză (reprezentanți: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas și C. Candat, agenți)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Spaniei

Concluzii

- anularea în parte a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 30 aprilie 2015, în cauza T-259/13, Franța/Comisia;
- soluționarea de către ea însăși în mod definitiv a litigiului, prin anularea Deciziei de punere în aplicare a Comisiei nr. 2013/123/UE de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (¹), în măsura în care exclude anumite cheltuieli efectuate de Republica Franceză, referitoare la axa 2 din planul de dezvoltare rurală în Franța pentru exercițiile financiare 2008 și 2009, sau trimiterea cauzei în fața Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la litigiu;
- soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, guvernul francez invocă trei motive împotriva hotărârii atacate.

Prin intermediul primului motiv, guvernul francez susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a invocat din oficiu un motiv întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, în timp ce Comisia a adoptat decizia în litigiu după trecerea unui termen rezonabil.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, guvernul francez susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că Comisia nu a încălcat articolele 10 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 1975/2006 al Comisiei din 7 decembrie 2006 privind normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a eco-condiționalității în ceea ce privește măsurile de sprijin pentru dezvoltarea rurală ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul 1975/2006”), impunând autorităților franceze să procedeze la numărarea animalelor în cadrul controalelor la fața locului realizate în temeiul măsurilor de ajutoare ICHN („Plăți compensatorii pentru handicapurile naturale”).

Prin intermediul celui de al treilea motiv, invocat cu titlu foarte subsidiar, guvernul francez susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că verificările la fața locului efectuate în cadrul gestionării identificării bovine sau a primelor la ovine nu constituie controale la fața locului în conformitate cu articolele 12 și următoarele din Regulamentul 1975/2006.

În consecință, hotărârea atacată trebuie anulată în măsura în care respinge primul motiv de anulare invocat de guvernul francez împotriva deciziei în litigiu a Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 67, p. 20.

⁽²⁾ JO L 368, p. 74, Ediție specială, 03/vol. 8, p. 192.

TRIBUNALUL

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Stahlwerk Bous/Comisia

(Cauza T-172/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune în anulare — Cerere de adaptare a concluziilor — Lipsa unui element nou — Inadmisibilitate”]

(2015/C 294/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Stahlwerk Bous GmbH (Bous, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de C. Renner, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Autoritatea de Supraveghere AELS (reprezentanți: X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali și C. Perrin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Respinge ca inadmisibilă cererea prin care se solicită ca concluziile prezentei acțiuni să fie adaptate pentru a se referi la Decizia C (2014) 8786 final a Comisiei din 25 noiembrie 2014 privind ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) pus în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie.
- 3) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție prezentate de Flachglas Torgau GmbH și de Saint-Gobain Isover G+H AG, de Kronotex GmbH & Co. KG și de Kronoply GmbH, de Bayer MaterialScience AG, de Sabic Polyolefine GmbH, de Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, de Ineos Phenol GmbH și de Ineos Vinyls Deutschland GmbH, precum și de Advansa GmbH, de Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, de Aurubis AG, de CBW Chemie GmbH, de CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, de Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, de Dralon GmbH, de Hahl Filaments GmbH, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, de Nabaltec AG, Siltronic AG și de Wacker Chemie AG.
- 4) Stahlwerk Bous GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cele aferente procedurii măsurilor provizorii.
- 5) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – WeserWind/Comisia(Cauza T-173/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsurile adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/61)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de C. Renner, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Autoritatea de Supraveghere AELS (reprezentanți: inițial X. Lewis, M. Schneider și A. Steinarsdóttir, ulterior X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali și C. Perrin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție prezentate de Flachglas Torgau GmbH și de Saint-Gobain Isover G+H AG, de Kronotex GmbH & Co. KG și de Kronopoly GmbH, de Bayer MaterialScience AG, de Sabic Polyolefine GmbH, de Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, de Ineos Phenol GmbH și de Ineos Vinyls Deutschland GmbH, precum și de Advansa GmbH, de Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, de Aurubis AG, de CBW Chemie GmbH, de CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, de Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, de Dralon GmbH, de Hahl Filaments GmbH, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, de Nabaltec AG, Siltronic AG și de Wacker Chemie AG.
- 3) WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cele aferente procedurii măsurilor provizorii.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Dieckerhoff Guss/Comisia(Cauza T-174/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsurile adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevelsberg, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de C. Renner, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Autoritatea de Supraveghere AELS (reprezentanți: inițial X. Lewis, M. Schneider și J. Kassin, ulterior X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali și C. Perrin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție prezentate de Flachglas Torgau GmbH și de Saint-Gobain Isover G+H AG, de Kronotex GmbH & Co. KG și de Kronoply GmbH, de Bayer MaterialScience AG, de Sabic Polyolefine GmbH, de Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, de Ineos Phenol GmbH și de Ineos Vinyls Deutschland GmbH, precum și de Advansa GmbH, de Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, de Aurubis AG, de CBW Chemie GmbH, de CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, de Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, de Dralon GmbH, de Hahl Filaments GmbH, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, de Nabaltec AG, Siltronic AG și de Wacker Chemie AG.
- 3) Dieckerhoff Guss GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cele aferente procedurii măsurilor provizorii.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Walter Hundhausen/Comisia

(Cauza T-175/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de C. Renner, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Autoritatea de Supraveghere AELS (reprezentanți: inițial X. Lewis, M. Schneider și G. Mathisen, ulterior X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali și C. Perrin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție prezentate de Flachglas Torgau GmbH și de Saint-Gobain Isover G+H AG, de Kronotex GmbH & Co. KG și de Kronoply GmbH, de Bayer MaterialScience AG, de Sabic Polyolefine GmbH, de Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, de Ineos Phenol GmbH și de Ineos Vinyls Deutschland GmbH, precum și de Advansa GmbH, de Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, de Aurubis AG, de CBW Chemie GmbH, de CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, de Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, de Dralon GmbH, de Hahl Filaments GmbH, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, de Nabaltec AG, Siltronic AG și de Wacker Chemie AG.
- 3) Walter Hundhausen GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Georgsmarienhütte/Comisia

(Cauza T-176/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune în anulare — Cerere de adaptare a concluziilor — Lipsa unui element nou — Inadmisibilitate”]

(2015/C 294/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Georgsmarienhütte GmbH (Georgsmarienhütte, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de C. Renner, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Autoritatea de Supraveghere AELS (reprezentanți: inițial X. Lewis, M. Schneider și C. Howdle, ulterior X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali și C. Perrin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Respinge ca inadmisibilă cererea prin care se solicită ca concluziile prezentei acțiuni să fie adaptate pentru a se referi la Decizia C (2014) 8786 final a Comisiei din 25 noiembrie 2014 privind ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) pus în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie.

- 3) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție prezentate de Flachglas Torgau GmbH și de Saint-Gobain Isover G+H AG, de Kronotex GmbH & Co. KG și de Kronoply GmbH, de Bayer MaterialScience AG, de Sabic Polyolefine GmbH, de Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, de Ineos Phenol GmbH și de Ineos Vinyls Deutschland GmbH, precum și de Advansa GmbH, de Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, de Aurubis AG, de CBW Chemie GmbH, de CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, de Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, de Dralon GmbH, de Hahl Filaments GmbH, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, de Nabaltec AG, Siltronic AG și de Wacker Chemie AG.
- 4) Georgsmarienhütte GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cele aferente procedurii măsurilor provizorii.
- 5) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Harz Guss Zorge/Comisia

(Cauza T-177/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune în anulare — Cerere de adaptare a concluziilor — Lipsa unui element nou — Inadmisibilitate”]

(2015/C 294/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Harz Guss Zorge GmbH (Zorge, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de C. Renner, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Autoritatea de Supraveghere AELS (reprezentanți: inițial X. Lewis, M. Schneider și A. Steinarsdóttir, ulterior X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali și C. Perrin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Respinge ca inadmisibilă cererea prin care se solicită ca concluziile prezentei acțiuni să fie adaptate pentru a se referi la Decizia C (2014) 8786 final a Comisiei din 25 noiembrie 2014 privind ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) pus în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie.

- 3) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție prezentate de Flachglas Torgau GmbH și de Saint-Gobain Isover G+H AG, de Kronotex GmbH & Co. KG și de Kronoply GmbH, de Bayer MaterialScience AG, de Sabic Polyolefine GmbH, de Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, de Ineos Phenol GmbH și de Ineos Vinyls Deutschland GmbH, precum și de Advansa GmbH, de Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, de Aurubis AG, de CBW Chemie GmbH, de CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, de Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, de Dralon GmbH, de Hahl Filaments GmbH, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, de Nabaltec AG, Siltronic AG și de Wacker Chemie AG.
- 4) Harz Guss Zorge GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 5) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss/Comisia

(Cauza T-178/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsurile adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/66)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim-an-der Ruhr, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Suaer, agenți, asistați de C. Renner, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Autoritatea de Supraveghere AELS (reprezentanți: inițial X. Lewis, M. Schneider și J. Kaasin, ulterior X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali și C. Perrin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție prezentate de Flachglas Torgau GmbH și de Saint-Gobain Isover G+H AG, de Kronotex GmbH & Co. KG și de Kronoply GmbH, de Bayer MaterialScience AG, de Sabic Polyolefine GmbH, de Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, de Ineos Phenol GmbH și de Ineos Vinyls Deutschland GmbH, precum și de Advansa GmbH, de Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, de Aurubis AG, de CBW Chemie GmbH, de CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, de Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, de Dralon GmbH, de Hahl Filaments GmbH, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, de Nabaltec AG, Siltronic AG și de Wacker Chemie AG.

- 3) Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cele aferente procedurii măsurilor provizorii.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Schmiedewerke Gröditz/Comisia

(Cauza T-179/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/67)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Gröditz, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Suaer, agenți, și C. Renner, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Autoritatea de Supraveghere AELS (reprezentanți: X. Lewis, M. Schneider și G. Mathisen, ulterior X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali și C. Perrin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție prezentate de Flachglas Torgau GmbH și de Saint-Gobain Isover G+H AG, de Kronotex GmbH & Co. KG și de Kronoply GmbH, de Bayer MaterialScience AG, de Sabic Polyolefine GmbH, de Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, de Ineos Phenol GmbH și de Ineos Vinyls Deutschland GmbH, precum și de Advansa GmbH, de Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, de Aurubis AG, de CBW Chemie GmbH, de CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, de Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, de Dralon GmbH, de Hahl Filaments GmbH, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, de Nabaltec AG, Siltronic AG și de Wacker Chemie AG.
- 3) Schmiedewerke Gröditz GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cele aferente procedurii măsurilor provizorii.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Schmiedag/Comisia(Cauza T-183/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune în anulare — Cerere de adaptare a concluziilor — Lipsa unui element nou — Inadmisibilitate”]

(2015/C 294/68)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schmiedag GmbH (Hagen, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Autoritatea de Supraveghere AELS (reprezentanți: X. Lewis, M. Schneider și C. Howdle, ulterior X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali și C. Perrin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Respinge ca inadmisibilă cererea prin care se solicită ca concluziile prezentei acțiuni să fie adaptate pentru a se referi la Decizia C (2014) 8786 final a Comisiei din 25 noiembrie 2014 privind ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) pus în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie.
- 3) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție prezentate de Flachglas Torgau GmbH și de Saint-Gobain Isover G+H AG, de Kronotex GmbH & Co. KG și de Kronoply GmbH, de Bayer MaterialScience AG, de Sabic Polyolefine GmbH, de Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, de Ineos Phenol GmbH și de Ineos Vinyls Deutschland GmbH, precum și de Advansa GmbH, de Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, de Aurubis AG, de CBW Chemie GmbH, de CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, de Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, de Dralon GmbH, de Hahl Filaments GmbH, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, de Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, de Nabaltec AG, Siltronic AG și de Wacker Chemie AG.
- 4) Schmiedag GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cele aferente procedurii măsurilor provizorii.
- 5) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Deutsche Edelstahlwerke/Comisia(Cauza T-230/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/69)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Germania) (reprezentanți: S. Altenschmidt și H. Janssen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de A. Luke și de C. Maurer, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție prezentate de Autoritatea de Supraveghere AELS.
- 3) Deutsche Edelstahlwerke GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – ArcelorMittal Hamburg și alții/Comisia

(Cauza T-235/14) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 294/70)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: ArcelorMittal Hamburg GmbH, succesoare în drepturi a Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Breme, Germania), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Germania) și ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (reprezentanți: H. Janssen și G. R. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți asistați de A. Luke și de C. Maurer, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.*
- 2) *Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție prezentate de Autoritatea de Supraveghere AELS.*
- 3) *ArcelorMittal Hamburg GmbH, ArcelorMittal Bremen GmbH, ArcelorMittal Hochfeld GmbH și ArcelorMittal Ruhrort GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.*
- 4) *Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Kronotex și Kronoply/Comisia

(Cauza T-236/14) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 294/71)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Germania); și Kronoply GmbH (Heiligengrabe, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și G. R. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de A. Luke și de C. Maurer, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.*
- 2) *Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție prezentate de Autoritatea de Supraveghere AELS.*

- 3) Kronetex GmbH & Co. KG și Kronoply GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Steinbeis Papier/Comisia

(Cauza T-237/14) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 294/72)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și G. R. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de A. Luke și de C. Maurer, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție prezentate de Autoritatea de Supraveghere AELS.
- 3) Steinbeis Papier GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Schumacher Packaging/Comisia

(Cauza T-265/14) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 294/73)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și G. R. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de A. Luke și de C. Maurer, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție prezentate de Autoritatea de Supraveghere AELS.
- 3) Schumacher Packaging GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Grupa Azoty ATT Polymers/Comisia

(Cauza T-270/14) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 294/74)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și S. Kobes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de A. Luke și de C. Maurer, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție prezentate de Autoritatea de Supraveghere AELS.
- 3) Grupa Azoty ATT Polymers GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – P-D Glasseiden și alții/Comisia

(Cauza T-272/14) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 294/75)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Germania), P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Germania), P-D Industriegesellschaft mbH (Wilsdruff, Germania) și Glashütte Freital GmbH (Freital, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și G.-R. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de A. Luke și de C. Maurer, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție prezentate de Autoritatea de Supraveghere AELS.
- 3) P-D Glasseiden GmbH Oschatz, P-D Interglas Technologies GmbH, P-D Industriegesellschaft mbH și Glashütte Freital GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Drahtwerk St. Ingbert și alții/Comisia**(Cauza T-275/14) ⁽¹⁾**

(„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 294/76)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (Sankt Ingbert, Germania), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Köln, Germania), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Germania), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Germania), Stahlguss Saar GmbH (Sankt Ingbert) și Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (reprezentanți: S. Altenschmidt și H. Janssen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de A. Luke și de C. Maurer, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție prezentate de Autoritatea de Supraveghere AELS.
- 3) Drahtwerk St. Ingbert GmbH, DWK Drahtwerk Köln GmbH, Kalksteingrube Auersmacher GmbH, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH, Stahlguss Saar GmbH și Zentralkokerei Saar GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Flachglas Torgau și alții/Comisia**(Cauza T-276/14) ⁽¹⁾**

(„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în favoarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și a unor întreprinderi mari consumatoare de energie electrică — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale ulterior introducerii acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 294/77)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Germania), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Germania) și Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Germania) (reprezentanți: S. Altenschmidt și H. Janssen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de A. Luke și de C. Maurer, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea energiei electrice din surse regenerabile și a marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție prezentate de Autoritatea de Supraveghere AELS.
- 3) Flachglas Torgau GmbH, Saint-Gobain Isover G+H AG și Saint-Gobain Oberland AG suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea de Supraveghere AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Ineos Manufacturing Deutschland și alții/Comisia

(Cauza T-280/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în sprijinul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile și al întreprinderilor electro-intensive — Decizie de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/78)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Köln, Germania), Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Germania) și Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Wilhelmshaven, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, L. Petersen, F.-A. Wesche, N. Wimmer și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, asistați de C. von Donat și G. Quardt, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE în ceea ce privește măsurile adoptate de Republica Federală Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al marilor consumatori de energie [ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție formulate de Autoritatea AELS de Supraveghere.
- 3) Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH și Ineos Vinyls Deutschland GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea AELS de Supraveghere suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Fels-Werke/Comisia

(Cauza T-281/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în sprijinul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile și al întreprinderilor electro-intensive — Decizie de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/79)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fels-Werke GmbH (Goslar, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, L. Petersen și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de C. von Donat și G. Quardt, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE în ceea ce privește măsurile adoptate de Republica Federală Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al marilor consumatori de energie [ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție formulate de Autoritatea AELS de Supraveghere.
- 3) Fels-Werke GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea AELS de Supraveghere suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Bayer MaterialScience/Comisia**(Cauza T-282/14) ⁽¹⁾**

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în sprijinul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile și al întreprinderilor electro-intensive — Decizie de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/80)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, L. Petersen, F.-A. Wesche, N. Wimmer și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de C. von Donat și G. Quardt, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare parțială a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE cu privire la măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al marilor consumatori de energie [Ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra prezentei acțiuni.
- 2) Nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție formulate de Autoritatea de Supraveghere a AELS.
- 3) Bayer MaterialScience AG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea de supraveghere a AELS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Advansa și alții/Comisia**(Cauza T-283/14) ⁽¹⁾**

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în sprijinul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile și al întreprinderilor electro-intensive — Decizie de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Advansa GmbH (Hamm, Germania); Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Germania), Aurubis AG (Hamburg, Germania), Cabb GmbH (Gersthofen, Germania), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Germania), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Brunsbüttel, Germania), Clariant Produkte (Germania) GmbH (Frankfurt-am-Main, Germania), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Germania), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Stade, Germania), Dralon GmbH (Dormagen, Germania), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Germania), Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Germania), ISP Marl GmbH (Marl, Germania), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Sulzbach, Germania), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Sulzbach), Nabaltec AG (Schwandorf, Germania), Siltronic AG (München, Germania), Trevira GmbH (Bobingen, Germania), Wacker Chemie AG (München) și Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, L. Petersen, F.-A. Wesche, N. Wimmer și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de C. von Donat și G. Quardt, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE în ceea ce privește măsurile adoptate de Republica Federală Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al marilor consumatori de energie [ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție formulate de Autoritatea AELS de Supraveghere.
- 3) Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, Cabb GmbH, CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Germania) GmbH, Dow Olefinverbund GmbH, Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dralon GmbH, Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG, Hahl Filaments GmbH, ISP Marl GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG, Trevira GmbH, Wacker Chemie AG și Westfalen Industriegase GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Autoritatea AELS de Supraveghere suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2015 – Vinnolit/Comisia

(Cauza T-318/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Măsuri adoptate de Germania în sprijinul energiei electrice produse din surse de energie regenerabile și al întreprinderilor electro-intensive — Decizie de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea deciziei finale după introducerea acțiunii — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 294/82)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Germania) (reprezentant: M. Geipel, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți, asistați de H. Wollmann, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C (2013) 4424 final a Comisiei din 18 decembrie 2013 de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE în ceea ce privește măsurile adoptate de Republica Federală Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al marilor consumatori de energie [ajutorul de stat SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)]

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului prezentei acțiuni.*
- 2) *Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție formulate de Autoritatea AELS de Supraveghere.*
- 3) *Vinnolit GmbH & Co. KG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.*
- 4) *Autoritatea AELS de Supraveghere suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Acțiune introdusă la 1 aprilie 2015 – Brinkmann (Steel Trading) și alții/Comisia și BCE**(Cauza T-161/15)**

(2015/C 294/83)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Brinkmann Steel Trading) Ltd (Londra, Regatul Unit); Dalmar investments Ltd (Tortola, Insulele Virgine Britanice); Darlows Consultants Ltd (Nassau, Bahamas); Forestborne Ltd (Tortola); International Corporate Management Company SA (Luxemburg, Luxemburg); Kraxis Investments Ltd (Nicosia, Cipru); Magnamox Management Ltd (Nicosia); Megamatic Technologies Ltd (Nicosia); Windward Yachting Ltd (Sliema, Malta); Chupit Ltd (Nicosia); Coburg Investments (Overseas) Ltd (Nicosia); First Trade International Ltd (Tortola); Fitinvest Ltd (Limassol, Cipru); Halman Consultants (Overseas) Ltd (Tortola); Limtan Investments Ltd (Lanarca, Cipru); Minnesota Trading Ltd (Nicosia); Protoconsult Ltd (Nicosia); Transcoal Trading Ltd (Nicosia) și Veft Management Ltd (Nicosia) (reprezentant: R. Nowinski, Barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Obligarea Uniunii Europene la repararea prejudiciului suferit de reclamante în urma adoptării și a aplicării Memorandumul de înțelegere privind condițiile specifice de politică economică, prin cuantumurile indicate în cererea introductivă sau printr-un cuantum pe care Curtea îl va considera că se cuvine reclamantelor;
- obligarea Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate pentru introducerea prezentei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 18 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și a articolului 21 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale, întrucât Comisia și BCE au discriminat Cipru în mod nelegal și prin urmare, i-au discriminat pe deponenții băncilor din Cipru.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o nelegalitate săvârșită de Comisie și de BCE, întrucât au încălcat dreptul deponenților la garantarea proprietății, astfel cum este prevăzută în Carta drepturilor fundamentale, și

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană întrucât Comisia și BCE au săvârșit o nelegalitate întrucât nu au respectat principiul proporționalității prin redactarea Memorandumului de înțelegere privind condițiile specifice de politică economică negociat de Comisie și de BCE sub autoritatea Mecanismului european de stabilitate.

Acțiune introdusă la 19 mai 2015 – Almaz-Antey/Consiliul

(Cauza T-255/15)

(2015/C 294/84)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: OAO Concern PVO Almaz-Antey (Moscova, Rusia) (reprezentanți: C. Stumpf și A. Haak, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2015/432 a Consiliului din 13 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L 70, p. 47) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/427 al Consiliului din 13 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L 70, p. 1), în măsura în care aceste măsuri i se aplică reclamantei;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul nu a motivat în mod adecvat și suficient includerea reclamantei pe lista persoanelor, a entităților sau a organismelor cărora li se aplică măsuri restrictive având în vedere situația din Ucraina.
 2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit o eroare vădită atunci când a considerat că erau îndeplinite toate criteriile privind includerea reclamantei pe lista persoanelor cărora li se aplică măsurile contestate.
 3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că decizia adoptată de pârât încalcă principiul proporționalității.
 4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că întregul raționament al pârâtului nu îndeplinește cerințele pentru adoptarea măsurilor restrictive.
 5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat, în mod nejustificat și disproportional, drepturile fundamentale ale reclamantei, inclusiv dreptul la apărare și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă ale acestuia.
-

Acțiune introdusă la 22 mai 2015 – Kiselev/Consiliul**(Cauza T-262/15)**

(2015/C 294/85)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Dmitry Konstantinovich Kiselev (Korolev, Rusia) (reprezentanți: T. Otty și B. Kennelly, barristers, și J. Linneker, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2015/432 a Consiliului din 13 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L 70, p. 47) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/427 al Consiliului din 13 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L 70, p. 1), în măsura în care aceste măsuri i se aplică reclamantului;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că reclamantul îndeplinește criteriul privind includerea pe listă prevăzut la articolul 1 alineatul (1) din decizie (cu modificările ulterioare) și la articolul 2 alineatul (1) din regulament (cu modificările ulterioare).
 - Reclamantul arată că pentru a asigura respectarea articolului 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 10 din Convenția europeană a drepturilor omului, criteriile privind includerea pe listă din decizie și din regulament trebuie să fie interpretate în conformitate cu dreptul la libertatea de exprimare. În opinia reclamantului, criteriul privind desemnarea persoanelor care au „sprijinit activ” politicile guvernului rus în Ucraina trebuie înțeles în sensul că persoana în cauză are o mai mare putere de influențare a politicilor respective decât simpla exprimare a unei opinii într-un context jurnalistic. Reclamantul susține că este doar un jurnalist și directorul unei societăți de mass-media și, în consecință, nu are influența necesară sau impactul concret în ceea ce privește situația din Ucraina, și nici nu răspunde pentru aceasta. În realitate, reclamantul nu și-a manifestat niciodată sprijinul în vederea „desfășurării forțelor ruse în Ucraina”, astfel cum susține Consiliul.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea libertății de exprimare.
 - Potrivit reclamantului, măsurile restrictive îl sancționează pentru opiniile politice pe care le-a exprimat în calitate de jurnalist și de comentator. Aceste măsuri îi limitează și posibilitatea de a-și exercita dreptul la libertatea de exprimare, precum și funcționarea agenției de presă Rossiya Segodnya pe care o conduce. În opinia reclamantului, simplul fapt că Consiliul nu este de acord cu conținutul anumitor reportaje pe care le-a realizat nu poate justifica restricțiile. În plus, nu există probe că a incitat la violență sau că a săvârșit acte de natură să justifice o restricție a libertății sale de exprimare.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă ale reclamantului.
 - Reclamantul arată că nu i s-au comunicat niciodată „probe serioase și credibile” sau „probe sau informații concrete” care să permită stabilirea împrejurărilor care să justifice măsurile restrictive adoptate împotriva sa. Reclamantul susține că „probele” invocate de Consiliu i-au fost comunicate (și atunci doar în parte) numai după reincluderea sa pe listă.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul nu a motivat în mod suficient decizia de includere pe listă a reclamantului.
 - Reclamantul arată că motivele invocate sunt excesiv de vagi și nu identifică motivele concrete și specifice care să justifice adoptarea unor măsuri restrictive împotriva sa.
5. Al cincilea motiv este întemeiat, cu titlu subsidiar, pe faptul că Consiliul s-a întemeiat pe un act nelegal (în măsura în care aplicarea criteriului privind includerea pe listă poate determina o încălcare a dreptului reclamantului la libertatea de exprimare).
 - Reclamantul arată că, în cazul în care, contrar primului motiv invocat, criteriul trebuie interpretat în sensul că permite includerea pe listă a persoanelor fizice care exercită o activitate în domeniul mass-mediei numai din cauza exprimării unor opinii politice pe care Consiliul le consideră criticabile, criteriul de desemnare ar fi lipsit de temei legal și/sau ar fi disproporționat față de obiectivele deciziei și ale regulamentului.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe încălcarea Acordului de parteneriat și cooperare dintre Uniunea Europeană și Rusia.
 - Reclamantul arată că nu a fost efectuată nicio încercare de a justifica încălcarea articolului 52 din Acordul de parteneriat și cooperare, în ceea ce privește (printre altele) restricțiile care afectează libera circulație a capitalurilor sale și că nu a fost efectuată nicio încercare de convocare a Consiliului de cooperare prevăzut la articolul 90.

Acțiune introdusă la 29 mai 2015 – Hmicho/Consiliul

(Cauza T-275/15)

(2015/C 294/86)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Samir Hmicho (Poole, Regatul Unit) (reprezentanți: V. Davies, Solicitor, și T. Eicke, QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 147, p. 14) și/sau a Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2015/383 a Consiliului din 6 martie 2015 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 64, p. 41) și/sau a Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2015/784 a Consiliului din 19 mai 2015 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 124, p. 13), în măsura în care îl privesc pe reclamant;
- anularea Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO L 16, p. 1) și/sau a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/375 al Consiliului din 6 martie 2015 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO L 64, p. 10) și/sau a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/780 al Consiliului din 19 mai 2015 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO L 124, p. 1), în măsura în care îl privesc pe reclamant;

- anularea deciziei Consiliului cuprinse în scrisoarea acestuia din 20 mai 2015, referința SGS15/06024, prin care se confirmă desemnarea reclamantului și „se modific[ă] informațiile privind [reclamantul], astfel cum sunt cuprinse în decizia de punere în aplicare și în regulamentul de punere în aplicare”;
- obligarea Uniunii Europene la plata unor despăgubiri către reclamant;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unui temei juridic pentru măsurile restrictive luate împotriva sa și/sau pe o eroare vădită de apreciere, dat fiind că nu există o legătură rațională între el și persoanele către care se urmărește să fie îndreptate măsurile restrictive adoptate de Uniune, în special cei care beneficiază de regimul sirian sau îl susțin pe acesta.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Deciziile 2013/255/PESC, 2015/383 și 2015/784 ale Consiliului, Regulamentele nr. 36/2012, 2015/375 și 2015/780 ale Consiliului și/sau decizia din 20 mai 2015 reprezintă o încălcare a drepturilor fundamentale ale reclamantului, astfel cum sunt protejate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și/sau de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inclusiv dreptul reclamantului la demnitate, dreptul la bună administrare, inclusiv dreptul la apărare, obligația de motivare și prezumția de nevinovăție, dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, dreptul la respectarea vieții private și de familie, libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul la proprietate.

Recurs introdus la 1 iunie 2015 de Serviciul European pentru Acțiune Externă (SEAE) împotriva Hotărârii din 18 martie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-51/14

(Cauza T-278/15 P)

(2015/C 294/87)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Serviciul European pentru Acțiune Externă (SEAE) (reprezentanți: S. Marquardt și M. Silva, agenți)

Cealaltă parte din procedură: KL (Bruxelles, Belgia)

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 18 martie 2015 în cauza F-51/14;
- admiterea concluziilor formulate în primă instanță;
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă șase motive, dintre care unele privesc sistemul de evaluare, iar celelalte sistemul de promovare.

— Cu privire la sistemul de evaluare

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 43 din Statutul funcționarilor, a normelor privind repartizarea sarcinii probei, a interzicerii pronunțării *ultra petita* și a dreptului la apărare al recurentului.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea limitelor controlului judiciar. Reclamanta susține că, în hotărârea atacată, Tribunalului Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”) își depășește în mai multe rânduri limitele controlului său și pare să dorească să îi impună adoptarea unui anumit sistem de evaluare.
3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare de drept în ceea ce privește lipsa de obiectivitate a unui sistem de evaluare neexprimat în cifre și pe încălcarea articolului 43 din Statutul funcționarilor.

— Cu privire la sistemul de promovare

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea interdicției de a se pronunța *ultra petita* și a dreptului la apărare al recurentului.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor în materie de repartizare a sarcinii probei.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe o eroare de drept în ceea ce privește încălcarea de către recurent a articolului 45 din Statutul funcționarilor.

Acțiune introdusă la 3 iunie 2015 – Vakakis/Comisia

(Cauza T-292/15)

(2015/C 294/88)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Vakakis International – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel și E. Bertolotto, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Comisiei, în virtutea articolului 340 TFUE, la plata de compensații pentru repararea prejudiciilor suferite de reclamantă din cauza conduitei nelegale adoptate de Comisie în cadrul procedurii de achiziție publică vizate, inclusiv:
 - costurile legate de participarea la licitație;
 - costurile legate de contestarea legalității procedurii de licitație;
 - pierderea profitului;
 - pierderea oportunităților.
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiilor egalității de tratament, bunei administrări și încrederii legitime, astfel cum sunt prevăzute de Regulamentul nr. 1605/2002 al Consiliului („Regulamentul financiar”) și de Ghidul practic al procedurilor contractuale în cadrul acțiunilor externe ale UE („PRAG”), în măsura în care Comisia a omis să supravegheze în mod corespunzător procedura de licitație, să investigheze cu promptitudine plângerea depusă de Vakakis și să ofere o informare completă asupra respectivei investigații.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că reclamanta a fost prejudiciată ca urmare a administrării defectuoase a Comisiei și a deciziei acesteia de a atribui contractul societății Agriconsulting.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că reclamanta a suferit prejudicii ca urmare a administrării defectuoase a Comisiei și a încălcării de către aceasta a principiilor egalității de tratament, bunei administrări și încrederii legitime, precum și a încălcării articolului 94 din Regulamentul financiar și a secțiunii 2.3.6. din PRAG.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2015 – European Union Copper Task Force/Comisia**(Cauza T-310/15)**

(2015/C 294/89)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: European Union Copper Task Force (Essex, Regatul Unit) (reprezentanți: C. Fernández Vicién și I. Moreno-Tapia Rivas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/408 al Comisiei din 11 martie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 80 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și privind stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire, în măsura în care se aplică în privința compușilor de cupru;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe adoptarea pe un temei nelegal a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/408 al Comisiei din 11 martie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 80 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și privind stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire, întrucât Regulamentul nr. 1107/2009 și, în special, articolul 24 din acesta și anexa II punctul 4 încalcă dreptul Uniunii.
- Reclamanta arată că dovezile științifice indică faptul că criteriile de persistență, de bioacumulare și de toxicitate (PBT) și, în special, persistența, nu sunt potrivite pentru cupru.

- În plus, potrivit reclamantei, aplicarea criteriilor PBT cu privire la substanțe anorganice este incompatibilă cu alte acte legislative care au fost implementate în domeniul substanțelor chimice reglementate.
 - În sfârșit, reclamanta susține, în ceea ce privește substanțele susceptibile de înlocuire, că aplicarea criteriilor PBT cu privire la compușii de cupru depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite de Regulamentul nr. 1107/2009 și că Regulamentul nr. 1107/2009 interpretează în mod eronat principiul precauției.
2. Al doilea motiv, cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului proporționalității prin includerea compușilor de cupru în domeniul de aplicare al Regulamentului de punere în aplicare 2015/408.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2015 – Republica Polonă/Comisia

(Cauza T-316/15)

(2015/C 294/90)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: Majczyna Bogusław, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 31 martie 2015 [notificată cu numărul C (2015) 2230] privind refuzul de a acorda o contribuție financiară din Fondul European de Dezvoltare Regională pentru proiectul major „Crearea unor servicii inovatoare în Centrul de servicii comune IBM din Wrocław”, care face parte din programul operațional „Economie inovatoare”, inclus în ajutorul structural în cadrul obiectivului de convergență în Polonia;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe interpretarea eronată a articolului 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 ⁽¹⁾, întrucât s-a considerat că investițiile pentru crearea unor centre de servicii comune, inclusiv angajarea de specialiști IT care să dezvolte servicii inovatoare, nu sunt „investiții productive care contribuie la crearea și salvagardarea locurilor de muncă durabile” în sensul dispoziției amintite și că, în consecință, nu pot fi cofinanțate din Fondul European de Dezvoltare Regională.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe interpretarea eronată a condițiilor de acordare a cofinanțării din Fondul European de Dezvoltare Regională, întrucât s-a considerat că pot fi cofinanțate doar investițiile cu „potențial de inovare decisiv”, și pe o apreciere eronată a proiectului, deoarece s-a apreciat că nu se asigură conformitatea cu axa prioritară a celui de al IV-lea programului operațional „Economie inovatoare” din cauza lipsei caracterului inovator.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe evaluarea incorectă a proiectului, prin faptul că s-a stabilit lipsa unei justificări pentru acordarea contribuției publice, și pe interpretarea greșită a condițiilor de acordare a cofinanțării din Fondul European de Dezvoltare Regională, deoarece s-a apreciat că plata dividendelor potrivit normelor prevăzute în proiect constituie un obstacol la acordarea cofinanțării.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului cooperării loiale și a articolului 41 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 prin depășirea termenului pentru evaluarea proiectului, prin schimbarea abordării în cursul acestei evaluări în ceea ce privește posibilitățile de finanțare a investițiilor în sectorul serviciilor și prin neluarea în considerare a explicațiilor autorităților poloneze cu privire la caracterul inovator al proiectului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1783/1999 (JO L 210, p. 1, Ediție specială, 14 vol. 1, p. 236).

Acțiune introdusă la 16 iunie 2015 – Ocean Capital Administration și alții/Consiliul

(Cauza T-332/15)

(2015/C 294/91)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Germania), First Ocean Administration GmbH (Hamburg), First Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Second Ocean Administration GmbH (Hamburg), Second Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Third Ocean Administration GmbH (Hamburg), Third Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Fourth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Fifth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Sixth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Seventh Ocean Administration GmbH (Hamburg), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Eighth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Ninth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Tenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Eleventh Ocean Administration GmbH (Hamburg), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Twelfth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), IRISL Maritime Training Institute (Teheran, Iran), Kheibar Co. (Teheran), Kish Shipping Line Manning Co. (Kish Island, Iran) (reprezentanți: P. Moser, QC, E. Metcalfe, barrister și M. Taher, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea inaplicabilității Deciziei 2013/497/PESC a Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC și a Regulamentului (UE) nr. 971/2013 al Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 272, p. 1) privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în temeiul excepției de nelegalitate;
- anularea Deciziei (PESC) 2015/556 a Consiliului din 7 aprilie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC (JO L 92, p. 101) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/549 al Consiliului din 7 aprilie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 92, p. 12) privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care se aplică reclamantelor;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, constând într-o excepție de nelegalitate întemeiată pe articolul 277 TFUE, prin care se urmărește declararea inaplicabilității Deciziei 2013/497/PESC a Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC și a Regulamentului (UE) nr. 971/2013 al Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 272, p. 1) privind măsuri restrictive împotriva Iranului.

Reclamantele arată că criteriile adoptate prin această decizie și prin acest regulament, în primul rând, sunt lipsite de un temei juridic adecvat, în al doilea rând, sunt lipsite de o bază factuală întrucât, prin Hotărârea Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), Tribunalul a considerat că Islamic Republic of Iran Shipping Lines (denumită în continuare „IRISL”) nu a încălcat măsurile restrictive impuse de Consiliul de Securitate, în al treilea rând, încalcă dreptul reclamantelor la o cale de atac efectivă și principiile *non bis in idem* și *res iudicata*, în al patrulea rând, determină o discriminare față de entitățile care se presupune că ar fi deținute sau controlate de IRISL, fără vreo justificare sau proporționalitate, în al cincilea rând, încalcă dreptul la apărare al reclamantelor, în al șaselea rând, încalcă în mod nejustificat și disproporționat alte drepturi fundamentale ale reclamantelor, inclusiv dreptul lor de proprietate, libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul la respectarea reputației și, în al șaptelea rând, constituie un abuz de putere din partea Consiliului, în sensul că acesta doar a aplicat în mod repetat reclamantelor aceleași măsuri restrictive, eludând o hotărâre obligatorie a Tribunalului.

2. Al doilea motiv, constând într-un motiv de anulare în temeiul articolului 263 TFUE, prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2015/556 a Consiliului din 7 aprilie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC (JO L 92, p. 101) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/549 al Consiliului din 7 aprilie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 92, p. 12) privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care se aplică reclamantelor.

Reclamantele arată că această decizie și acest regulament, în primul rând, sunt lipsite de un temei juridic adecvat, în al doilea rând, sunt viciate de erori vădite de apreciere, în al treilea rând, sunt lipsite de o bază factuală suficientă, în al patrulea rând, încalcă dreptul la apărare al reclamantelor și dreptul la motivare al acestora, în al cincilea rând, încalcă dreptul reclamantelor la o cale de atac efectivă, principiul *non bis in idem* și principiul general al încrederii legitime și, în al șaselea rând, încalcă în mod nejustificat și disproporționat drepturile fundamentale ale reclamantelor și în special dreptul de proprietate și libertatea de a desfășura o activitate comercială.

Acțiune introdusă la 25 iunie 2015 – Windrush Aka/OAPI – Dammers (The Specials)

(Cauza T-336/15)

(2015/C 294/92)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Windrush Aka LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister și S. Britton, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jerry Dammers (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „The Specials” – marca comunitară nr. 3 725 082

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 18 martie 2015 în cauza R 1412/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 15 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 29 iunie 2015 – Bach Flower Remedies/OAPI – Durapharma (RESCUE)

(Cauza T-337/15)

(2015/C 294/93)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Regatul Unit) (reprezentant: I. Fowler, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Durapharma ApS (Stenstrup, Danemarca)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „RESCUE” – marca comunitară nr. 6 473 755

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 26 martie 2015 în cauza R 2551/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată și, în cazul în care cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs intervine în litigiu, a intervenientei.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Ațiune introdusă la 30 iunie 2015 – CG/OAPI – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)**(Cauza T-349/15)**

(2015/C 294/94)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Germania) (reprezentant: T. Körber, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Perry Ellis International Group Holdings Limited (Nassau, Bahamas)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă în alb și negru care cuprinde elementul verbal „P PRO PLAYER” – cererea de înregistrare nr. 10 889 764

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 aprilie 2015 în cauza R 2439/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 30 iunie 2015 – Alpex Pharma/OAPI – Astex Pharmaceuticals (ASTEX)**(Cauza T-355/15)**

(2015/C 294/95)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Alpex Pharma SA (Mezzovico-Vira, Elveția) (reprezențanți: C. Bacchini și M. Mazzitelli, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Astex Pharmaceuticals Inc. (Pleasanton, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „ASTEX” – Cererea de înregistrare nr. 10 805 281

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 28 aprilie 2015 în cauza R 593/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, în cazul în care ar interveni în procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2015 – Arrom Conseil/OAPI – Puig France (Roméo has a Gun by Romano Ricci)

(Cauza T-358/15)

(2015/C 294/96)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Arrom Conseil (Paris, Franța) (reprezentanți: C. Herissay Ducamp și J. Blanchard, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Puig France SAS (Paris, Franța)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „Roméo has a gun by Romano Ricci” – cererea de înregistrare nr. 11 193 604

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 26 martie 2015 în cauza R 1020/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2015 – Arrom Conseil/OAPI – Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)**(Cauza T-359/15)**

(2015/C 294/97)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Arrom Conseil (Paris, Franța) (reprezentanți: C. Herissay Ducamp și J. Blanchard, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nina Ricci SARL (Paris, Franța)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „Roméo has a gun by Romano Ricci” – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 193 604

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 13 aprilie 2015 în cauza R 1021/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2015 – Choice/OAPI (Choice chocolate & ice cream)**(Cauza T-361/15)**

(2015/C 294/98)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Choice sp. z o.o. (Legnica, Polonia) (reprezentant: T. Mielke, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „Choice chocolate & ice cream” – cererea de înregistrare nr. 12 644 423.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 30 aprilie 2015 în cauza R 2221/2014-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 1 iulie 2015 – Lacamanda Group/OAPI – Woolley (HENLEY)

(Cauza T-362/15)

(2015/C 294/99)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lacamanda Group Ltd (Manchester, Regatul Unit) (reprezentant: C. Scott, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nigel Woolley (Braceborough, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „HENLEY” – marca comunitară nr. 4 743 563

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 24 aprilie 2015 în cauza R 2255/2012-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 26 iunie 2015 – ZZ/Comisia

(Cauza F-92/15)

(2015/C 294/100)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea, pe de o parte, a deciziei prin care s-a reevaluat gradul de invaliditate permanentă parțială a reclamantului și, pe de altă parte, a deciziei prin care s-a respins în parte reclamația reclamantului și cerere de reparare a prejudiciului material și moral pretins suferit

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din 6 octombrie 2014 în măsura în care aceasta din urmă a stabilit gradul de invaliditate permanentă parțială a reclamantului doar la 68,5 %
- anularea deciziei din 18 martie 2015 prin care s-a respins în parte reclamația reclamantului din 13 ianuarie 2015;
- dispunerea reparării prejudiciului financiar al reclamantului;
- dispunerea reparării prejudiciului moral al reclamantului evaluat la 110 000 de euro;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 30 iunie 2015 – ZZ/SEAE

(Cauza F-94/15)

(2015/C 294/101)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de respingere a contestației reclamantului referitoare la rezultatul alegerilor privind Comitetul de personal al SEAE

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AIPN din 23 aprilie 2015 de validare a alegerilor privind Comitetul de personal al SEAE al căror rezultat a fost publicat la data de 17 martie 2015,
- obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 1 iulie 2015 – ZZ/Comisia**(Cauza F-95/15)**

(2015/C 294/102)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei finale de transfer al drepturilor de pensie ale reclamantului în sistemul de pensii al Uniunii, care aplică noile dispoziții generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011

Concluziile reclamantului

- Declararea nelegalității articolului 9 din dispozițiile generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut;
- anularea deciziei din 6 noiembrie 2014 de confirmare a transferului drepturilor de pensie dobândite de reclamant înainte de angajarea sa în muncă, în temeiul dispozițiilor generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 1 iulie 2015 – ZZ/Comisia**(Cauza F-96/15)**

(2015/C 294/103)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea propunerii de transfer al drepturilor de pensie ale reclamantului în sistemul de pensii al Uniunii, care aplică noile dispoziții generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, și cerere de obligare a pârâtei la plata sumei de un euro cu titlu provizoriu pentru prejudiciul pe care reclamantul pretinde că l-a suferit

Concluziile reclamantului

- Declararea articolului 9 din dispozițiile generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 15 iulie 2011 ca fiind nelegal;
- anularea Deciziei din 3 octombrie 2014 de a acorda sporul de drepturi de pensie dobândite de reclamant anterior angajării în muncă, în cadrul transferului acestora în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene, în temeiul dispozițiilor generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 15 iulie 2011;
- cu titlu subsidiar, obligarea Comisiei Europene la plata sumei de un euro cu titlu provizoriu pentru prejudiciul suferit de reclamant;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 1 iulie 2015 – ZZ/Comisia**(Cauza F-97/15)**

(2015/C 294/104)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei finale de transfer al drepturilor de pensie ale reclamantului în sistemul de pensii al Uniunii, care aplică noile dispoziții generale de aplicare (DGA) a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011

Concluziile reclamantului

- Declararea nelegalității articolului 9 din dispozițiile generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut;
 - anularea deciziei din 14 octombrie 2014 de confirmare a transferului drepturilor de pensie dobândite de reclamant înainte de angajarea sa în muncă, în temeiul dispozițiilor generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
-

Acțiune introdusă la 3 iulie 2015 – ZZ/Parlamentul**(Cauza F-98/15)**

(2015/C 294/105)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)*Pârât:* Parlamentul European**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei din 18 iulie 2014, prin care reclamantul a fost confirmat ca șef de unitate, în măsura în care această decizie nu prevede recunoașterea retroactivă a statutului de șef de unitate și acordarea retroactivă a majorării salariului de bază aferente postului său (indemnizație de conducere) și cerere de daune interese pentru prejudiciile material și moral pe care pretinde că le-a suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea articolului 2 din decizia din 18 iulie 2014, în măsura în care prevede că majorarea salariului de bază aferentă numirii reclamantului ca șef de unitate nu va avea loc decât după o perioadă de nouă luni;
 - anularea deciziei din 20 martie 2015, primită la 24 martie 2015, de respingere a reclamației reclamantului din 29 august 2014;
 - repararea prejudiciilor materiale și financiare ale reclamantului;
 - în orice caz, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO